

ANEXA NR. 1

CATEGORIILE DE ACTIVITĂȚI MENȚIONATE LA ART. 10

1. Valorile de prag prevăzute în continuare se referă la capacități de producție sau producții realizate.
2. În cazul în care un operator desfășoară în aceeași instalație mai multe activități care corespund aceleiași descrieri de activitate pentru care este stabilită o valoare de prag, capacitățile acestor activități se însumează.
3. În cazul activităților de gestionare a deșeurilor, calculul menționat la pct. 2 se aplică pentru activitățile prevăzute la punctele 5.1 și 5.3 lit. a) și b).

1. Industrii energetice

1. Industrii energetice

- 1.1. Arderea combustibililor în instalații cu o putere termică nominală totală, egală sau mai mare de 50 MW;
- 1.2. Rafinarea petrolului și a gazului;
- 1.3. Producerea cocsului;
- 1.4. Gazeificarea sau lichefierea:
 - a) cărbunelui;
 - b) altor combustibili în instalații cu o putere termică nominală totală egală cu sau mai mare de 20 MW.

2. Producția și prelucrarea metalelor

2. Producția și prelucrarea metalelor:

- 2.1. Arderea sau sinterizarea minereurilor metalice (inclusiv a minereurilor de sulf);
- 2.2. Producerea fontei sau a oțelului - topirea primară sau secundară -, inclusiv pentru turnarea continuă, cu o capacitate de peste 2,5 de tone pe oră.
- 2.3. Prelucrarea metalelor feroase:
 - a) exploatarea laminoarelor la cald cu o capacitate de peste 20 de tone de oțel brut pe oră;
 - b) exploatare de instalații de forjare cu ciocane de forjă a căror capacitate este mai mare de 50 KJ pe ciocan, iar puterea termică folosită este mai mare de 20 MW;
 - c) aplicarea de straturi protectoare de metale topite cu un flux de intrare de peste 2 tone de oțel brut pe oră.
- 2.4. Exploatare de turnătorii de metale feroase cu o capacitate de producție de peste 20 de tone pe zi;
- 2.5. Prelucrarea metalelor neferoase:
 - a) producerea de metale neferoase brute din minereuri, concentrate sau materii prime secundare, prin procese metalurgice, chimice sau electrolitice;
 - b) topirea, inclusiv alierea, de metale neferoase, inclusiv de produse recuperate și exploatarea de turnătorii de metale neferoase, cu o capacitate de topire de peste 4 tone pe zi pentru plumb și cadmiu sau 20 de tone pe zi pentru toate celelalte metale.
- 2.6. Tratarea de suprafață a metalelor sau a materialelor plastice prin procese electrolitice sau chimice în care volumul cuvelor de tratare este mai mare de 30 m³.

3. Industria minereurilor

3. Industria minereurilor

- 3.1. Producerea cimentului, varului și oxidului de magneziu:
 - a) producerea clincherului de ciment în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 500 tone pe zi sau în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi;
 - b) producerea varului în cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi;

c) producerea oxidului de magneziu în cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi.

3.2. Producerea azbestului sau fabricarea de produse pe bază de azbest;

3.3. Fabricarea sticlei, inclusiv a fibrei de sticlă, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi;

3.4. Topirea substanțelor minerale, inclusiv producerea de fibre minerale, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi;

3.5. Fabricarea produselor de ceramică prin ardere, în special țigle, cărămizi, cărămizi refractare, plăci ceramice - gresie, faianță, obiecte din ceramică sau porțelan cu o capacitate de producție de peste 75 de tone pe zi și/sau cu o capacitate a cuptorului de peste 4 m³ și cu o densitate pe cuptor de peste 300 kg/m³.

4. Industria chimică

În scopul prezentei secțiuni, producția, în sensul categoriilor de activități conținute în această secțiune reprezintă producția la scară industrială prin prelucrarea chimică sau biologică a substanțelor sau a grupurilor de substanțe menționate la punctele 4.1-4.6.

4.1. Producerea compușilor chimici organici, cum sunt:

a) hidrocarburile simple (liniare sau ciclice, saturate sau nesaturate, alifatice sau aromatice);

b) hidrocarburile cu conținut de oxigen, cum sunt alcoolii, aldehidele, cetonele, acizii carboxilici, esterii și amestecurile de esterii, acetații, eterii, peroxizii și rășinile epoxidice;

c) hidrocarburile sulfuroase;

d) hidrocarburile azotoase, cum sunt aminele, amidele, compușii nitrifiți, compușii nitro sau compușii nitrați, nitrilii, cianații, izocianații;

e) hidrocarburi cu conținut de fosfor;

f) hidrocarburi halogenate;

g) compuși organometalici;

h) materiale plastice (polimeri, fibre sintetice și fibre pe bază de celuloză);

i) cauciucuri sintetice;

j) vopsele și pigmenți;

k) agenți activi de suprafață și agenți tensioactivi.

4.2. Producerea compușilor chimici anorganici, precum:

a) gazele, cum sunt amoniacul, clorul sau acidul clorhidric, fluorul sau acidul fluorhidric, oxizii de carbon, compușii sulfului, oxizii de azot, hidrogenul, dioxidul de sulf, clorura de carbonil;

b) acizii, cum sunt acidul cromic, acidul hidrofluoric, acidul fosforic, acidul azotic, acidul clorhidric, acidul sulfuric, oleumul, acizii sulfuroși;

c) bazele, cum sunt hidroxidul de amoniu, hidroxidul de potasiu, hidroxidul de sodiu;

d) sărurile, cum sunt clorura de amoniu, cloratul de potasiu, carbonatul de potasiu, carbonatul de sodiu, perboratul, nitratul de argint;

e) nemetalele, oxizii metalici sau alți compuși anorganici, cum sunt carbura de calciu, siliciul, carbura de siliciu.

4.3. Producerea de îngrășăminte pe bază de fosfor, azot sau potasiu - îngrășăminte simple sau complexe;

4.4. Fabricarea produselor fitosanitare sau a biocidelor;

4.5. Fabricarea produselor farmaceutice inclusiv a produselor intermediare;

4.6. Producerea de explozivi.

5. Gestionarea deșeurilor

5.1. Eliminarea sau valorificarea deșeurilor periculoase, cu o capacitate de peste 10 tone pe zi, implicând desfășurarea uneia sau a mai multora dintre următoarele activități:

- a) tratare biologică;
- b) tratare fizico-chimică;
- c) omogenizarea sau amestecarea anterior prezentării pentru oricare dintre celelalte activități prevăzute la punctele 5.1 și 5.2;
- d) reambalare anterior prezentării pentru oricare dintre celelalte activități prevăzute la punctele 5.1 și 5.2;
- e) recuperarea/regenerarea solvenților;
- f) reciclarea/valorificarea materialelor anorganice, altele decât metalele sau compuși metalici;
- g) regenerarea acizilor sau a bazelor;
- h) valorificarea componentelor utilizate pentru reducerea poluării;
- i) valorificarea componentelor din catalizatori;
- j) re-rafinarea sau alte reutilizări ale uleiurilor;
- k) acumularea la suprafață.

5.2. Eliminarea sau valorificarea deșeurilor în instalații de incinerare a deșeurilor sau în instalații de coincinerare a deșeurilor:

- a) în cazul deșeurilor nepericuloase cu o capacitate de peste 3 tone pe oră;
- b) în cazul deșeurilor periculoase, cu o capacitate de peste 10 tone pe zi.

5.3. a) Eliminarea deșeurilor nepericuloase cu o capacitate de peste 50 de tone pe zi, implicând desfășurarea uneia sau mai multora dintre următoarele activități și cu excepția activităților care intră sub incidența prevederilor anexei nr. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 188/2002 pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate, cu modificările și completările ulterioare:

- (i) tratarea biologică;
- (ii) pretratarea deșeurilor pentru incinerare sau coincinerare;
- (iii) tratarea zgurei și a cenușii;
- (iv) tratarea în tocătoare a deșeurilor metalice, inclusiv a deșeurilor de echipamente electrice și electronice și a vehiculelor scoase din uz și a componentelor acestora.

b) Valorificarea sau o combinație de valorificare și eliminare a deșeurilor nepericuloase cu o capacitate mai mare de 75 tone pe zi, implicând una sau mai multe din următoarele activități cu excepția activităților care intră sub incidența prevederilor anexei nr. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 188/2002 pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate, cu modificările și completările ulterioare:

- (i) tratarea biologică;
- (ii) pretratarea deșeurilor pentru incinerare sau coincinerare;
- (iii) tratarea zgurei și a cenușii;
- (iv) tratarea în tocătoare a deșeurilor metalice, inclusiv a deșeurilor de echipamente electrice și electronice și a vehiculelor scoase din uz și a componentelor acestora.

În situația în care singura activitate de tratare a deșeurilor desfășurată este fermentarea anaerobă, pragul de capacitate pentru activitatea respectivă este de 100 de tone pe zi.

5.4. Depozitele de deșeuri astfel cum sunt definite la lit. b) din anexa nr. 1 a Hotărârii Guvernului nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare, care primesc peste 10 tone de deșeuri pe zi sau cu o capacitate totală de peste 25000 de tone, cu excepția depozitelor pentru deșeuri inerte.

5.5. Depozitarea temporară a deșeurilor periculoase care nu intră sub incidența punctului 5.4 înaintea oricăreia dintre activitățile prevăzute la punctele 5.1, 5.2, 5.4 și 5.6 cu o capacitate totală de peste 50 tone, cu excepția depozitării temporare, pe amplasamentul unde sunt generate, înaintea colectării.

5.6. Depozitarea subterană a deșeurilor periculoase în depozite cu o capacitate totală de peste 50 tone.

6. Alte activități

6.1. Producerea în instalații industriale de:

- a) celuloză din lemn și din alte materiale fibroase;
- b) hârtie sau carton cu o capacitate de producție de peste 20 de tone pe zi;
- c) unul sau mai multe din următoarele tipuri de panouri pe bază de lemn: panouri din aşchii de lemn numite "OSB" (oriented strand board), plăci aglomerate sau panouri fibrolemnoase, cu o capacitate de producție mai mare de 600 m³ pe zi.

6.2. Pretratarea (operațiuni de tip spălare, înălbire, mercerizare) sau vopsirea fibrelor textile sau a textilelor, cu capacitatea de tratare de peste 10 tone pe zi;

6.3. Tăbăcirea blănurilor și a pieilor, cu capacitatea de tratare de peste 12 tone de produse finite pe zi;

6.4. (a) Exploatarea abatoarelor cu o capacitate de producție de peste 50 de tone carcase pe zi;

b) Tratarea și prelucrarea, cu excepția ambalării exclusive, a următoarelor materii prime, care au fost, în prealabil, prelucrate sau nu, în vederea fabricării de produse alimentare sau a hranei pentru animale din:

(i) numai materii prime de origine animală (altele decât exclusiv laptele), cu o capacitate de producție de peste 75 de tone de produse finite pe zi;

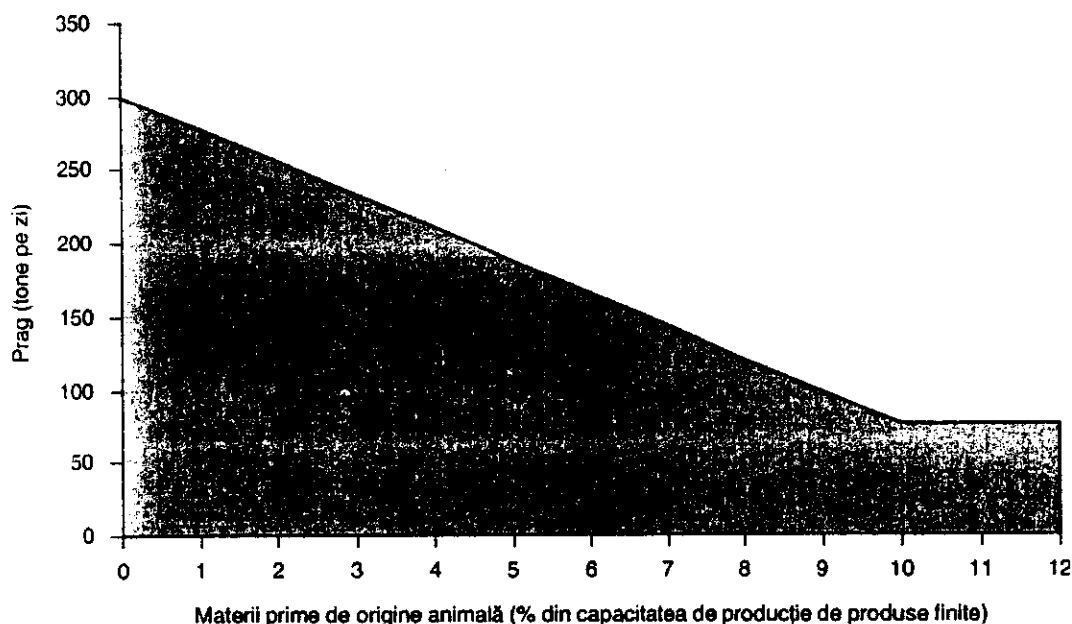
(ii) numai materii prime de origine vegetală, cu o capacitate de producție de peste 300 de tone de produse finite pe zi sau de 600 de tone pe zi în cazul în care instalația funcționează pentru o perioadă de timp de cel mult 90 de zile consecutive pe an;

(iii) materii prime de origine vegetală și animală, în produse combinate sau separate, cu o capacitate de producție de produse finite, exprimată în tone pe zi, de peste 75, dacă A este mai mare sau egal cu 10, sau $[300 - (22,5 \times A)]$ în toate celelalte cazuri

unde "A" reprezintă proporția de materie de origine animală (exprimată în procente din greutate) din cantitatea care intră la calculul capacității de producție de produse finite.

Ambalajul nu este inclus în greutatea finală a produsului.

Această subsecțiune nu este aplicabilă în cazul în care materia primă este doar laptele.

c) Tratarea și prelucrarea exclusiv a laptelui, în situația în care cantitatea de lapte primită este mai mare de 200 tone pe zi (valoare medie anuală).

6.5. Eliminarea sau reciclarea subproduselor de origine animală care nu sunt destinate consumului uman prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002, cu o capacitate de tratare de peste 10 tone pe zi;

6.6. Creșterea intensivă a păsărilor de curte și a porcilor, cu capacități de peste:

- a) 40000 de locuri pentru păsări de curte, așa cum sunt definite la art. 2, alin. (2) pct. 1 din anexa Ordinului nr. 144/2006 al președintelui Autorității Naționale Sanitar Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate a animalelor, care reglementează comerțul intracomunitar și importul din țări terțe de păsări și ouă de incubatie, cu modificările și completările ulterioare;
- b) 2000 de locuri pentru porci de producție (peste 30 kg); sau
- c) 750 de locuri pentru scroafe.

6.7. Tratarea suprafețelor materialelor, a obiectelor sau a produselor utilizând solvenți organici, în special pentru apretare, imprimare, acoperire, degresare, impermeabilizare, glazurare, vopsire, curățare sau impregnare, cu o capacitate de consum de solvent organic mai mare de 150 kg pe oră sau mai mare de 200 de tone pe an;

6.8. Producerea de cărbune (cărbune sărac în gaze) sau de electrografit prin incinerare sau grafitizare;

6.9. Captarea fluxurilor de CO₂ provenind de la instalațiile care intră sub incidența prezentei legi în scopul stocării geologice în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon;

6.10. Conservarea lemnului și a produselor din lemn cu produse chimice, cu o capacitate de producție mai mare de 75 m³ pe zi alta decât tratarea lemnului exclusiv contra mucegaiului;

6.11. Epurarea independentă a apelor uzate care nu sunt sub incidența prevederilor anexei nr. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 188/2002 pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate, cu modificările și completările ulterioare, și care sunt evacuate printr-o instalație menționată în cap. II.

ANEXA NR. 2

LISTA SUBSTANTELOR POLUANTE

AER

1. Dioxid de sulf și alți compuși ai sulfului
2. Oxizi de azot și alți compuși ai azotului
3. Monoxid de carbon
4. Compuși organici volatili
5. Metale și compuși ai metalelor
6. Pulberi, inclusiv particulele fine de materie
7. Azbest (particule în suspensie, fibre)
8. Clor și compuși ai clorului
9. Fluor și compuși ai fluorului
10. Arsen și compuși ai arsenului
11. Cianuri
12. Substanțe și amestecuri la care s-a dovedit prezența proprietăților cancerigene sau mutagene sau a proprietăților care pot afecta reproducerea, pe calea aerului.
13. Policlorodibenzodioxine și policlorodibenzofurani.

APĂ

1. Compuși organohalogenati și substanțe care pot forma astfel de compuși în mediul acvatic
2. Compuși organofosforici
3. Compuși organostanici
4. Substanțe și amestecuri la care s-a dovedit prezența proprietăților cancerigene sau mutagene sau a proprietăților care pot afecta reproducerea în sau prin mediul acvatic
5. Hidrocarburi persistente și substanțe organice toxice persistente și bioacumulabile
6. Cianuri
7. Metale și compuși ai metalelor
8. Arsen și compuși ai arsenului
9. Substanțe biocide și produse fitosanitare
10. Materiale în suspensie
11. Substanțe care contribuie la eutrofizare (în special nitrați și fosfați)
12. Substanțe cu o influență nefavorabilă asupra echilibrului de oxigen (și care pot fi determinate prin utilizarea parametrilor CBO și CCO și alții asemenea)
13. Substanțele prevăzute în anexa nr. 5 la Legea apelor nr. 107/1996. cu modificările și completările ulterioare.

ANEXA NR.3**CRITERII PENTRU DETERMINAREA CELOR MAI BUNE TEHNICI DISPONIBILE**

Criteriile luate în calcul, în general sau în situații specifice la determinarea celor mai bune tehnici disponibile sunt următoarele:

1. utilizarea unei tehnologii care produce mai puține deșeuri;
2. utilizarea substanțelor mai puțin periculoase;
3. promovarea/extinderea valorificării și reciclării substanțelor generate și utilizate în proces, precum și a deșeurilor, acolo unde este cazul;
4. procese, instalații sau metode de exploatare comparabile, care au fost testate cu succes la scară industrială;
5. tehnologii avansate și schimburi de informație și cunoaștere științifică;
6. natura, efectele și volumul emisiilor avute în vedere;
7. datele de punere în funcțiune a instalațiilor noi și a celor existente;
8. perioada de timp necesară pentru punerea în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile;
9. consumul și natura materiilor prime (inclusiv apa) utilizate în procesul tehnologic și eficiența energetică a acestora;
10. necesitatea prevenirii sau reducerii la minimum a impactului global al emisiilor asupra mediului și riscurile implicate de acesta;
11. necesitatea prevenirii accidentelor și minimizarea consecințelor acestora asupra mediului;
12. informațiile publicate de organizațiile publice internaționale.

ANEXA NR. 4

PARTICIPAREA PUBLICULUI LA LUAREA DECIZIILOR

1. Încă din faza inițială a procedurii, sau imediat ce informațiile sunt în mod rezonabil disponibile, publicul trebuie să fie informat, prin anunțuri publice sau orice alte mijloace specifice, cum ar fi cele de comunicare electronică, acolo unde sunt disponibile, cu privire la următoarele aspecte:
 - a) documentația de solicitare a autorizației integrate de mediu sau, dacă este cazul, propunerea de actualizare a condițiilor incluse în autorizația integrată de mediu potrivit prevederilor art. 21, inclusiv descrierea elementelor prevăzute de art. 12, alin. (1);
 - b) faptul că decizia urmează să fie subiectul evaluării impactului asupra mediului, inclusiv a unei evaluări de impact asupra mediului în context transfrontier ori a consultărilor bilaterale între statele membre, în condițiile prevăzute de art. 26, dacă este necesar;
 - c) datele de contact ale autorității competente responsabile cu privire la luarea deciziei, a autorității competente de la care pot fi obținute informațiile relevante, cele către care pot fi trimise întrebările sau comentariile publicului, precum și precizări cu privire la intervalul de timp în care pot fi trimise, respectiv primite, întrebările sau comentariile publicului;
 - d) natura deciziei posibil a fi adoptată, sau, dacă este cazul, a proiectului deciziei;
 - e) unde este aplicabil, detalii cu privire la actualizarea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu sau a condițiilor acesteia;
 - f) indicarea datei și a locului la care informația poate fi făcută disponibilă, sau a mijloacelor folosite;
 - g) detalii cu privire la organizarea dezbaterilor ori consultărilor publice, potrivit prevederilor de la pct. 5.

2. Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu se asigură că, într-un interval corespunzător de timp, următoarele informații sunt puse la dispoziția publicului interesat:
 - a) principalele rapoarte și recomandări trimise autorității sau autorităților competente cu responsabilitati în emiterea autorizației integrate de mediu, în momentul în care publicul interesat este informat potrivit prevederilor de la pct. 1.;
 - b) alte informații decât cele prevăzute la pct. (1), care sunt relevante pentru luarea deciziei în condițiile prevăzute la art. 5 și care devin disponibile numai după ce publicul interesat a fost informat potrivit prevederilor de la pct. 1, cu respectarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediul, cu modificările și completările ulterioare.

3. Publicul interesat are dreptul să transmită opinii și comentarii către autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu înainte de luarea unei decizii.

4. Rezultatele consultărilor organizate în condițiile prevederilor prezentei anexe trebuie luate în considerare la luarea deciziei.

5. Detaliile cu privire la informarea publicului, spre exemplu prin anunțul făcut, pe o anumită arie, ori prin publicarea într-un cotidian local, precum și consultarea publicului interesat (de exemplu prin depunerea în scris a opiniilor sau prin dezbateri publice), se stabilesc prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

6 Termenele alocate trebuie să fie suficiente pentru diferitele etape, astfel încât să permită informarea publicului interesat și formularea de comentarii, opinii, întrebări, precum și participarea efectivă în procesul de luare a deciziei de mediu, care face obiectul prezentei anexe.

ANEXA NR. 5

DISPOZIȚII TEHNICE REFERITOARE LA INSTALAȚIILE DE ARDERE

Partea 1

Valori limită de emisie pentru instalațiile de ardere menționate la art. 30 alin. (2)

1. Toate valorile limită de emisie se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa, după corecția în funcție de conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale și la un conținut standard de O₂ de 6 % pentru combustibilii solizi, 3 % pentru instalațiile de ardere, altele decât turbinele cu gaz și motoarele cu gaz care utilizează combustibili lichizi și gazoși și 15 % în cazul turbinelor cu gaz și motoarelor pe gaz.

2. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

Putere nominală (MW)	termică totală	Huilă și lignit și alți combustibili solizi	Biomasă	Turbă	Combustibili lichizi
50-100		400	200	300	350
100-300		250	200	300	250
> 300		200	200	200	200

Instalațiile de ardere care utilizează combustibili solizi și pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, și care nu funcționează mai mult de 1500 ore pe an ca medie mobilă (desfășurată) pe o perioadă de cinci ani, trebuie să respecte o valoare limită de emisie de 800 mg/Nm³ pentru SO₂.

Instalațiile de ardere care utilizează combustibili lichizi, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, și care nu funcționează mai mult de 1 500 de ore pe an ca medie mobilă (desfășurată) pe o perioadă de cinci ani, trebuie să respecte o valoare limită de emisie pentru SO₂ de 850 mg/Nm³, în cazul instalațiilor cu o putere termică nominală totală de maxim 300 MW, și de 400 mg/Nm³, în cazul instalațiilor cu o putere termică nominală totală mai mare de 300 MW.

O parte a unei instalații de ardere care evacuează gazele reziduale prin unul sau mai multe canale separate aflate în interiorul unui coș comun și care nu funcționează mai mult de 1 500 de ore pe an ca medie mobilă (defășurată) pe o perioadă de cinci ani poate intra sub incidența valorilor limită de emisie prevăzute la cele două paragrafe precedente în funcție de puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere. În astfel de cazuri emisiile evacuate de fiecare dintre canalele respective sunt monitorizate separat.

3. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili gazoși cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz:

În general	35
Gaz lichefiat	5
Gaze cu putere calorică redusă provenite din cuptoarele de cocs	400
Gaze de furnal cu putere calorică redusă	200

Instalațiile de ardere care utilizează gaze cu putere calorică redusă provenind de la gazeificarea reziduurilor de rafinărie, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, trebuie să respecte o valoare limită de emisie de 800 mg/Nm^3 pentru SO_2 .

4. Valorile limită de emisie (mg/Nm^3) pentru NO_x în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

Putere termică nominală totală (MW)	Huile și lignit și alți combustibili solizi	Biomasă și turbă	Combustibili lichizi
50-100	300 450 în cazul pulverizării lignitului drept combustibil	300	450
100-300	200	250	200(1)
> 300	200	200	150(1)
<i>Notă:</i> (1) Valoarea limită de emisie este de 450 mg/Nm^3 pentru utilizarea reziduurilor de distilare și de conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum în instalații de ardere cu o putere termică nominală totală care nu depășește 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003			

Instalațiile de ardere din cadrul instalațiilor chimice care utilizează reziduuri lichide din producție drept combustibil necomercial pentru consumul propriu, cu o putere termică nominală totală care nu depășește 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, trebuie să respecte o valoare limită de emisie de 450 mg/Nm^3 pentru NO_x .

Instalațiile de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi cu o putere termică nominală totală de maxim 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003 și care nu funcționează mai mult de 1500 de ore pe an ca medie (desfășurată) ă pe o perioadă de cinci ani, trebuie să respecte o valoare limită de emisie pentru NO_x de 450 mg/Nm^3 .

Instalațiile de ardere care utilizează combustibili solizi cu o putere termică nominală totală mai mare de 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 1 iulie 1987 și care nu funcționează mai mult de 1500 de ore pe an ca medie mobilă (desfășurată) pe o perioadă de cinci ani, trebuie să respecte o valoare limită de emisie pentru NO_x de 450 mg/Nm^3 .

Instalațiile de ardere care utilizează combustibili lichizi, cu o putere termică nominală totală mai mare de 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003 și care nu funcționează mai mult de 1500 de ore pe an ca medie mobilă (desfășurată) pe o perioadă de cinci ani, trebuie să respecte o valoare limită de emisie pentru NOx de 400 mg/Nm³.

O parte a unei instalații de ardere care evacuează gazele reziduale prin unul sau mai multe canale separate de gaze de ardere aflate în interiorul unui coș comun și care nu funcționează mai multe de 1500 de ore pe an ca medie mobilă (desfășurată) pe o perioadă de cinci ani poate intra sub incidența valorilor limită de emisie prevăzute la cele trei paragrafe precedente în funcție de puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere. În astfel de cazuri emisiile evacuate de fiecare dintre canalele respective sunt monitorizate separat.

5. Turbinele cu gaz (inclusiv turbinele cu gaz cu ciclu combinat CCGT) care utilizează fracții ușoare sau medii de distilare drept combustibili lichizi trebuie să respecte o valoare limită de emisie pentru NOx de 90 mg/Nm³, iar pentru CO de 100 mg/Nm³.

Turbinele cu gaz utilizate în situații de urgență care funcționează mai puțin de 500 de ore pe an nu intră sub incidența valorilor limită de emisie prevăzute la acest alineat. Operatorul unor astfel de instalații ține evidența orelor de funcționare consumate.

6. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru NOx și pentru CO în cazul instalațiilor de ardere care utilizează gaze

	NOx	CO
Instalații de ardere care utilizează gaz natural, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz	100	100
Instalații de ardere care utilizează gaz de furnal, gaz de cocserie sau gaze cu putere calorică redusă de la gazeificarea reziduurilor de rafinărie, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz	200(4)	—
Instalații de ardere care utilizează alte gaze, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz	200(4)	—
Turbine cu gaz (inclusiv CCGT) care utilizează drept combustibil gaz natural (1)	50(2)(3)	100
Turbine cu gaz (inclusiv CCGT) care utilizează drept combustibil alte gaze	120	—
Motoare pe gaz	100	100
<i>Note:</i> (1) Gazul natural este metanul prezent în mod natural cu un conținut maxim de 20 % (în volume) de materie inertă și alți compuși. (2) 75 mg/Nm³ în cazurile următoare, unde eficiența turbinei cu gaz este determinată la condiții ISO de încărcare de bază: (i) turbine cu gaz, utilizate în sisteme combinate de producere a energiei termice și electrice, cu o eficiență totală mai mare de 75%; (ii) turbine cu gaz, utilizate în instalații cu ciclu combinat cu o eficiență electrică totală medie anuală mai mare de 55 %; (iii) turbine cu gaz pentru acționare mecanică. (3) Pentru turbinele cu gaz cu ciclu unic, care nu se încadrează în niciuna dintre categoriile		

menționate la nota (2), dar care au o eficiență mai mare de 35 % – determinată în condiții ISO de încărcare de bază – valoarea limită de emisie pentru NOx este de $50\eta/35$, unde η este eficiența turbinei cu gaz în condiții ISO de încărcare de bază, exprimată ca procent.

(4) 300 mg/Nm^3 în cazul instalațiilor de ardere cu o putere termică nominală totală care nu depășește 500 MW pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003.

În cazul turbinelor cu gaz (inclusiv CCGT), valorile limită de emisie pentru NOx și CO stabilite în tabelul de la acest punct se aplică doar la o încărcare de peste 70 %.

În cazul turbinelor cu gaz (inclusiv CCGT) pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003 și care nu funcționează mai mult de 1500 de ore pe an ca medie mobilă (desfășurată) pe o perioadă de cinci ani, valoarea limită de emisie pentru NOx este de 150 mg/Nm^3 în cazul arderii gazului natural și de 200 mg/Nm^3 în cazul arderii altor tipuri de gaz sau de combustibili lichizi.

O parte a unei instalații de ardere care evacuează gazele reziduale prin unul sau mai multe canale separate aflate în interiorul unui coș comun și care nu funcționează mai multe de 1500 de ore de funcționare pe an ca medie mobilă (desfășurată) pe o perioadă de cinci ani poate intra sub incidența valorilor limită de emisie prevăzute la paragraful precedent în funcție de puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere. În astfel de cazuri emisiile evacuate de fiecare dintre canalele respective sunt monitorizate separat.

Valorile limită stabilite la acest punct nu se aplică turbinelor cu gaz și motoarelor cu gaz care sunt utilizate în situații de urgență și care funcționează mai puțin de 500 de ore pe an. Operatorul unor astfel de instalații ține evidența orelor de funcționare consumate.

7. Valorile limită de emisie (mg/Nm^3) pentru pulberi în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz.

Putere termică nominală totală (MW)	Huile și lignit și alți combustibili solizi	Biomasă și turbă	Combustibili lichizi (1)
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

Notă:

(1) Valoarea limită de emisie este de 50 mg/Nm^3 pentru utilizarea reziduurilor de distilare și de conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum în instalații de ardere pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau al căror operator a prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003.

8. Valorile limită de emisie (mg/Nm^3) pentru pulberi în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili gazoși cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz:

În general	5
Gaz de furnal	10
Gaze produse în siderurgie și care pot fi folosite în alte sectoare	30

Partea 2

Valori limită de emisie pentru instalațiile de ardere menționate la art. 30 alin. (3)

1. Toate valorile limită de emisie se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa, după corecția în funcție de conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale și la un conținut standard de O2 de 6 % pentru combustibilii solizi, 3 % pentru instalațiile de ardere, altele decât turbinele cu gaz și motoarele cu gaz, care utilizează combustibili lichizi și gazoși și 15 % în cazul turbinelor cu gaz și motoarelor cu gaz.

În cazul turbinelor cu gaz cu ciclu combinat și ardere suplimentară, conținutul standard de O2 poate fi definit de autoritatea competentă cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu, ținându-se seama de caracteristicile specifice instalației în cauză.

2. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

Putere termică nominală totală (MW)	Huile și lignit și alți combustibili solizi	Biomasă	Turbă	Combustibili lichizi
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 în cazul arderii în pat fluidizat	200
> 300	150 200 în cazul arderii în pat fluidizat circulant sau presurizat	150	150 200 în cazul arderii în pat fluidizat	150

3. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili gazoși cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

În general	35
Gaz lichefiat	5
Gaze de cocs cu putere calorică redusă	400
Gaze de furnal cu putere calorică redusă	200

4. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru NO_x în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz:

Putere termică nominală totală (MW)	Huile și lignit și alți combustibili solizi	Biomasă și turbă	Combustibili lichizi
50-100	300 400 în cazul arderii de lignit pulverizat	250	300
100-300	200	200	150

> 300	150 200 în cazul arderii de lignit pulverizat	150	100
-------	--	-----	-----

5. Turbinele cu gaz (inclusiv CCGT) care utilizează fracții ușoare sau medii de distilare drept combustibili lichizi trebuie să respecte o valoare limită de emisie pentru NOx de 50 mg/Nm³, iar pentru CO de 100 mg/Nm³.

Turbinele cu gaz utilizate în situații de urgență care funcționează mai puțin de 500 de ore pe an nu intră sub incidența valorilor limită de emisie prevăzute la prezentul alineat. Operatorul unor astfel de instalații ține evidența orelor de funcționare consumate.

6. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru NOx și CO în cazul instalațiilor de ardere care utilizează gaze

	NOx	CO
Instalații de ardere, altele decât turbinele cu gaz și motoarele cu gaz	100	100
Turbine cu gaz (inclusiv CCGT)	50(1)	100
Motoare pe gaz	75	100
<i>Note:</i> (1) Pentru turbinele cu gaz cu ciclu unic care au o eficiență mai mare de 35 % – determinată în condiții ISO de încărcare de bază –, valoarea limită de emisie pentru NOx este de 50xη/35, unde η este eficiența turbinei cu gaz în condiții ISO de încărcare de bază, exprimată în procente.		

În cazul turbinelor cu gaz (inclusiv CCGT), valorile limită de emisie pentru NOx și CO stabilite la acest punct se aplică doar la o încărcare de peste 70 %.

Valorile limită de emisie stabilite la acest punct nu se aplică turbinelor cu gaz și motoarelor cu gaz care sunt utilizate în situații de urgență și care funcționează mai puțin de 500 de ore pe an. Operatorul acestor instalații ține evidența orelor de funcționare consumate.

7. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru pulberi în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

Putere termică nominală totală (MW)	
50-300	20
> 300	10 20 pentru biomasă și turbă

8. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru pulberi în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili gazoși cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

În general	5
Gaz de furnal	10
Gaze produse în siderurgie și care pot fi folosite în alte sectoare	30

Partea 3

Monitorizarea emisiilor

1. Concentrațiile de SO₂, NO_x și pulberi din gazele reziduale de la fiecare instalație de ardere cu putere termică nominală totală de cel puțin 100 MW sunt supuse unor măsurători continue. Concentrația de CO din gazele reziduale de la fiecare instalație de ardere cu o putere termică nominală totală de cel puțin 100 MW care utilizează combustibili gazoși este supusă unor măsurători continue.
2. Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizațiilor integrate de mediu cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu *poate* hotărî să nu solicite efectuarea măsurătorilor continue menționate la punctul 1, în următoarele cazuri:
 - a) pentru instalațiile de ardere cu o durată de viață mai mică de 10 000 de ore de funcționare;
 - b) pentru SO₂ și pulberi de la instalațiile de ardere care ard gaz natural;
 - c) pentru SO₂ de la instalațiile de ardere care ard petrol cu un conținut cunoscut de sulf, în cazurile în care nu există echipament de desulfurare a gazelor reziduale;
 - d) pentru SO₂ de la instalațiile de ardere care ard biomasă în situația în care operatorul poate dovedi că emisiile de SO₂ nu pot fi, în nicio împrejurare, mai mari decât valorile limită de emisie impuse.
3. În cazurile în care nu se solicită măsurători continue, trebuie efectuate măsurători cel puțin o dată la șase luni pentru SO₂, NO_x, pulberi și, în cazul instalațiilor care utilizează gaze, și pentru CO.
4. În cazul instalațiilor de ardere care utilizează ulei sau lignit, se măsoară cel puțin o dată pe an emisiile de mercur total.
5. Ca alternativă la măsurătorile de SO₂ și NO_x menționate la punctul 3, pot fi folosite și alte proceduri, verificate și aprobate de către autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizațiilor integrate de mediu, pentru a determina emisiile de SO₂ și de NO_x. Astfel de proceduri trebuie să se bazeze pe standardele CEN relevante sau, în cazul în care nu există standarde CEN, pe standarde ISO, standarde naționale sau alte standarde internaționale care garantează furnizarea de date de o calitate științifică echivalentă.
6. Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizațiilor integrate de mediu trebuie informată cu privire la modificările semnificative ale tipului de combustibil utilizat sau ale modului de operare a instalației. Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizațiilor integrate de mediu decide dacă aceste condiții de monitorizare stabilite la punctele 1-4 sunt corespunzătoare sau dacă trebuie adaptate.
7. Măsurătorile continue efectuate potrivit prevederilor de la punctul 1 cuprind măsurători privind conținutul de oxigen, temperatura, presiunea și conținutul de vapor de apă din gazele reziduale. Măsurătorile continue ale conținutului de vapor de apă din gazele reziduale nu sunt necesare, cu condiția ca proba de gaz rezidual să fie uscată înainte de a se analiza emisiile.
8. Prelevarea de probe și analiza substanțelor poluante relevante și măsurarea parametrilor procesului, precum și asigurarea calității sistemelor automatizate de măsurare și metodele de măsurare de referință pentru calibrarea sistemelor respective se efectuează în conformitate cu

standardele CEN. În cazul în care nu există standarde CEN, se aplică standarde ISO, standarde naționale sau alte standarde internaționale care garantează furnizarea de date de o calitate științifică echivalentă.

Sistemele automatizate de măsurare sunt supuse unui control prin intermediul unor măsurători paralele cu metodele de referință, cel puțin o dată pe an.

Operatorul informează autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizațiilor integrate de mediu cu privire la rezultatele verificării sistemelor automatizate de măsurare.

9. La nivelul valorii limită de emisie, valorile intervalelor de încredere de 95 % pentru un singur rezultat al măsurătorilor nu depășesc următoarele procente din valorile limită de emisie:

Monoxid de carbon	10%
Dioxid de sulf	20%
Oxizi de azot	20%
Pulberi	30%

10. Valorile medii validate pe oră și pe zi sunt determinate din valorile medii măsurate validate pe oră, din care se scade valoarea intervalului de încredere precizat la punctul 9.

Se invalidează orice zi în care mai mult de trei valori medii pe oră nu sunt valide din cauza problemelor de funcționare sau a procedurilor de întreținere efectuate asupra sistemului automatizat de măsurare. În cazul în care, din astfel de motive, se invalidează mai mult de zece zile dintr-un an, autoritatea competentă solicită operatorului să ia măsurile adecvate pentru a ameliora fiabilitatea sistemului automatizat de măsurare.

11. În cazul instalațiilor de ardere care trebuie să respecte ratele de desulfurare prevăzute la art. 31, se monitorizează periodic, de asemenea, conținutul de sulf al combustibilului utilizat în instalația de ardere. Autoritățile competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizațiilor integrate de mediu trebuie informate cu privire la modificările substanțiale aduse tipului de combustibil utilizat.

Partea 4

Evaluarea conformării cu valorilor limită de emisie

1. În cazul în care se efectuează măsurători continue, se consideră că valorile limită de emisie stabilite în părțile 1 și 2 sunt respectate în situația în care în urma evaluării rezultatelor se arată că, pentru orele de exploatare de pe parcursul unui an calendaristic, au fost îndeplinite toate condițiile următoare:

- niciuna dintre valorile medii lunare validate nu depășește valorile limită de emisie relevante stabilite în părțile 1 și 2;
- niciuna dintre valorile medii zilnice validate nu depășește 110 % din valorile limită de emisie relevante stabilite în părțile 1 și 2;
- în cazul instalațiilor de ardere compuse doar din cazane care utilizează cărbune cu o putere termică nominală totală mai mică de 50 MW, niciuna dintre valorile medii zilnice validate nu depășește 150 % din valorile limită de emisie relevante stabilite în părțile 1 și 2;

d) 95 % din toate valorile medii orare validate pe parcursul anului nu depășesc 200 % din valorile limită de emisie relevante stabilite în părțile 1 și 2.

Valorile medii validate se determină după cum se arată în partea 3 punctul 10

În scopul calculării valorilor medii de emisie nu se iau în considerare valorile măsurate în decursul perioadelor prevăzute la art. 30 alin. (5) și (6) și la art. 37, precum și pe parcursul perioadelor de pornire și de oprire.

2. În cazurile în care nu sunt necesare măsurători continue, se consideră că valorile limită de emisie stabilite în părțile 1 și 2 sunt respectate în situația în care rezultatele fiecărei serii de măsurători sau de alte proceduri definite și determinate potrivit prevederilor normelor stabilite de autoritățile competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizațiilor integrate de mediu nu depășesc valorile limită de emisie.

Partea 5

Rata minimă de desulfurare

1. Rata minimă de desulfurare în cazul instalațiilor de ardere menționate la art. 30 alin. (2).

Putere termică nominală totală (MW)	Rata minimă de desulfurare	
	Instalații cărora li s-a acordat autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003	Alte instalații
50-300	80%	92%
100-300	90%	92%
> 300	96%(1)	96%
<i>Notă:</i> (1) Pentru instalațiile de ardere care utilizează șisturi bituminoase, rata minimă de desulfurare este de 95 %		

2. Rata minimă de desulfurare în cazul instalațiilor de ardere menționate la art. 30 alin. (3).

Puterea termică nominală totală (MW)	Rata minimă de desulfurare
50-100	93%
100-300	93%
>300	97%

Partea 6

Conformarea cu rata de desulfurare

Ratele minime de desulfurare prevăzute în partea 5 din prezenta anexă se aplică ca valoare limită medie lunară.

Partea 7

Valorile limită de emisie medii în cazul instalațiilor de ardere cu combustibil multiplu din cadrul unei rafinării

Valorile limită de emisie medii (mg/Nm^3) pentru SO_2 în cazul instalațiilor de ardere cu combustibil multiplu din cadrul unei rafinării, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz, care utilizează reziduurile de distilare și de conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreună cu alți combustibili:

a) în cazul instalațiilor de ardere cărora li s-a acordat autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003: $1000 \text{ mg}/\text{Nm}^3$;

b) în cazul altor instalații de ardere: $600 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Aceste valori limită de emisie se calculează la temperatura 273,15 K, la presiunea 101,3 kPa, după corectarea conținutului de vapori de apă al gazelor reziduale și la un conținut standard de O_2 de 6 % în cazul combustibililor solizi, respectiv de 3 % în cazul combustibililor gazoși.

ANEXA NR. 6

DISPOZIȚII TEHNICE PRIVIND INSTALAȚIILE DE INCINERARE A DEȘEURILOR ȘI
INSTALAȚIILE DE COINCINERARE A DEȘEURILOR

Partea 1

Definiții

Pentru aplicarea prevederilor prezentei anexe termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) instalație de incinerare a deșeurilor existentă - înseamnă una dintre următoarele instalații de incinerare:

(i) care era în activitate și pentru care a fost acordată o autorizație potrivit prevederilor legislației în vigoare la nivelul Uniunii Europene aplicabile înainte de data de 28 decembrie 2002;

(ii) care era autorizată sau înregistrată în vederea incinerării deșeurilor și pentru care a fost acordată o autorizație înainte de data de 28 decembrie 2002, potrivit prevederile legislației în vigoare la nivelul Uniunii Europene aplicabile, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune până la data de 28 decembrie 2003;

(iii) care, din punctul de vedere al autorității competente, a făcut obiectul unei solicitări complete de autorizare înainte de data de 28 decembrie 2002, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune până la data de 28 decembrie 2004;

b) instalație nouă de incinerare a deșeurilor - orice instalație de incinerare a deșeurilor care nu este menționată la lit. (a).

Partea 2

Factori de echivalență pentru dibenzoparadioxine și dibenzofurani

Pentru determinarea echivalentului toxic (TE) al dioxinelor și furanilor concentrațiile gravimetrice ale următoarelor dioxine și furani vor fi înmulțite cu următorii factori de echivalență înainte de însumare:

	Factor de echivalență toxic
2,3,7,8 – Tetraclorodibenzodioxină (TCDD)	1
1,2,3,7,8 – Pentaclorodibenzodioxină (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 – Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 – Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Heptaclorodibenzodioxină (HpCDD)	0.01
Octaclorodibenzodioxină (OCDD)	0,001
2,3,7,8 – Tetraclorodibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 – Pentaclorodibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 – Pentaclorodibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 – Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 – Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1

2,3,4,6,7,8 – Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Heptaclorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 – Heptaclorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
Octaclorodibenzofuran (OCDF)	0,001

Partea 3

Valori limită de emisie pentru emisiile în aer provenite de la instalațiile de incinerare a deșeurilor

1. Toate valorile limită de emisie se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa și după corecția pentru conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale.

Valorile sunt normate la un conținut de oxigen al gazelor reziduale de 11 %, cu excepția cazurilor în care se incinerează uleiuri minerale uzate, în sensul prevăzut în anexa nr. 1 pct. 23 din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, când sunt normate la un conținut de oxigen de 3 %, precum și în cazurile prevăzute în partea 6 punctul 2.7.

1.1. Valorile limită medii zilnice de emisie pentru următoarele substanțe poluante (mg/Nm³)

Pulberi totale	10
Substanțe organice în stare de gaz sau vapori, exprimate în carbon organic total (COT)	10
Acid clorhidric (HCl)	10
Acid fluorhidric (HF)	1
Dioxid de sulf (SO ₂)	50
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate ca NO ₂ pentru instalațiile existente de incinerare a deșeurilor a căror capacitate nominală este mai mare de 6 tone pe oră sau pentru noile instalații de incinerare a deșeurilor	200
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate ca NO ₂ pentru instalațiile existente de incinerare a deșeurilor a căror capacitate nominală este mai mică sau egală cu 6 tone pe oră	400

1.2. Valorile limită medii de emisie pentru o jumătate de oră pentru următoarele substanțe poluante (mg/Nm³)

	(100 %) A	(97 %) B
Pulberi totale	30	10
Substanțe organice în stare de gaz sau vapori, exprimate în carbon organic total (COT)	20	10
Acid clorhidric (HCl)	60	10
Acid fluorhidric (HF)	4	2
Dioxid de sulf (SO ₂)	200	50
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate ca NO ₂ pentru instalațiile existente de incinerare a deșeurilor a căror capacitate nominală este mai mare de 6 tone pe oră sau pentru noile instalații de incinerare a deșeurilor.	400	200

1.3. Valorile limită medii de emisie (mg/Nm³) pentru următoarele metale grele dintr-o perioadă de eşantionare de minimum 30 minute şi maximum 8 ore.

Cadmiu şi compuşi săi, exprimaţi în cadmiu (Cd)	Total : 0,05
Taliu şi compuşi săi, exprimaţi în taliu (Tl)	
Mercur şi compuşi săi, exprimaţi în mercur (Hg)	0,05
Stibiu şi compuşi săi, exprimaţi în stibiu (Sb)	Total : 0,5
Arsen şi compuşi săi, exprimaţi în arsen (As)	
Plumb şi compuşi săi, exprimaţi în plumb (Pb)	
Crom şi compuşi săi, exprimaţi în crom (Cr)	
Cobalt şi compuşi săi, exprimaţi în cobalt (Co)	
Cupru şi compuşi săi, exprimaţi în cupru (Cu)	
Mangan şi compuşi săi exprimaţi în mangan (Mn)	
Nichel şi compuşi săi, exprimaţi în nichel (Ni)	
Vanadiu şi compuşi săi, exprimaţi în vanadiu (V)	

Aceste valori medii se aplică, de asemenea, emisiilor de metale grele şi compuşi ai acestora în stare de gaz sau vapori.

1.4. Valoarea limită medie de emisie (ng/Nm³) pentru dioxine şi furani pe o perioadă de eşantionare de minimum 6 ore şi maximum 8 ore. Valoarea limită de emisie este valabila pentru o concentraţie totală de dioxine şi furani calculată potrivit prevederilor din partea 2.

Dioxine şi furani	0,1
-------------------	-----

1.5. Următoarele valori limită de emisie (mg/Nm³) pentru concentraţiile de monoxid de carbon (CO) nu vor fi depăşite în gazele de combustie (cu excepţia fazei de pornire şi oprire):

- a) 50 mg/Nm² în gaz de combustie determinat ca valoare zilnică medie;
- b) 100 mg/Nm² în gaz de combustie din toate măsurătorile (determinate ca valori medii la jumătate de oră, luate pe o durată de 24 de ore);
- c) 150 mg/Nm² în gaz de combustie la minimum 95% din toate măsurătorile (determinate ca valori medii de 10 minute).

Autoritatea competentă pentru protecţia mediului responsabilă cu emiterea autorizaţiei de mediu autorizează excepţii pentru instalaţii de incinerare folosind tehnologia patului fluidizat, cu condiţia ca autorizaţia să prevadă o valoare limită de emisie pentru monoxidul de carbon (CO) de maximum 100 mg/Nm² ca valoare medie orară.

2. Concentraţia totală în pulberi a emisiilor în aer ale unei instalaţii de incinerare a deşeurilor nu poate să depăşească în niciun caz cantitatea de 150 mg/Nm³, exprimată ca medie pentru o jumătate de oră. Nu trebuie să fie depăşite valorile limită pentru emisiile în aer de COT şi CO stabilite la punctul 1.2 şi la punctul 1.5 lit. (b).

Partea 4

Determinarea valorilor limită de emisie pentru emisiile în aer provenite de la instalaţiile de co-incinerarea deşeurilor

1. Formula de mai jos (regula amestecurilor) se aplică în toate cazurile în care o valoare limită de emisie totală specifică "C" nu este stabilită într-un tabel din prezenta parte.

Valoarea limită de emisie pentru fiecare substanță poluantă în cauză și a CO, conținute în gazele de ardere rezultate prin coincinerarea deșeurilor, se calculează după cum urmează:

$$\frac{V_{deșeuri} \times C_{deșeuri} + V_{procedeu} \times C_{procedeu}}{V_{deșeuri} + C_{procedeu}} = C$$

$V_{deșeuri}$: volumul de gaze reziduale rezultate exclusiv în urma incinerării de deșeuri, determinat doar pe baza deșeurilor cu cea mai scăzută putere calorifică specificată în autorizație și recalculat la condițiile definite de prezenta directivă. În cazul în care cantitatea de căldură eliberată prin incinerarea deșeurilor periculoase reprezintă cel puțin 10 % din căldura totală eliberată de instalație, $V_{deșeuri}$ se calculează pe baza unei cantități presupuse de deșeuri care, în situația în care ar fi incinerate, ar degaja 10 % din căldura totală degajată constantă.

$C_{deșeuri}$: valorile limită de emisie stabilite în partea 3 pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor.

$V_{procedeu}$: volumul de gaze reziduale rezultate în urma desfășurării procesului, inclusiv din arderea combustibililor autorizați, utilizați în mod obișnuit în instalație (cu excepția deșeurilor), determinat pe baza conținutului de oxigen la care trebuie recalculate emisiile după cum este stabilit în dreptul Uniunii sau în dreptul intern. În absența prevederilor pentru acest tip de instalație, trebuie utilizat conținutul real de oxigen al gazelor reziduale nediluate prin adăugarea de aer care nu este necesar procesului.

$C_{procedeu}$: valorile limită de emisie stabilite în prezenta parte pentru anumite activități industriale sau, în absența unor asemenea valori, valorile limită de emisie pentru instalațiile care respectă actele cu putere de lege și actele administrative/de reglementare cu privire la aceste instalații și care ard combustibili autorizați în mod uzual (cu excepția deșeurilor). În absența unor asemenea dispoziții, se utilizează valorile limită de emisie stabilite în autorizația de mediu. În absența unor valori stabilite în autorizația de mediu, se utilizează concentrațiile masice reale.

C : valorile limită de emisie totale la conținutul de oxigen stabilit în prezenta parte pentru anumite activități industriale și anumite substanțe poluante sau, în absența unor asemenea valori, totalul valorilor limită de emisie de care trebuie să se țină seama în locul valorilor limită de emisie stabilite în anexele corespunzătoare la prezenta directivă. Conținutul total de oxigen care trebuie să înlocuiască conținutul de oxigen standard este calculat pe baza conținutului menționat mai sus, cu respectarea volumelor parțiale.

Toate valorile limită de emisie se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa și după corecția în funcție de conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale.

2. Dispoziții speciale pentru cuptoarele de ciment care coincinerează deșeuri

2.1. Valorile limită de emisie stabilite la punctele 2.2 și 2.3 se aplică drept medii zilnice pentru pulberi totale, HCl, HF, NO_x, SO₂ și COT (pentru măsurători continue), ca valori medii pe o perioadă de eșantionare de minimum 30 minute și maximum opt ore pentru metale grele și ca valori medii pe o perioadă de eșantionare de minimum șase ore și maximum opt ore pentru dioxine și furani.

Toate valorile se normează la: un conținut de oxigen de 10 %.

Mediile pentru o jumătate de oră sunt necesare doar pentru calculul mediilor zilnice.

2.2. C – valori limită de emisie totale (mg/Nm³, cu excepția dioxinelor și furanilor) pentru următoarele substanțe poluante.

Substanța poluantă	C
Pulberi totale	30
HCl	10
HF	1
NOx	500(1)
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxine și furani (ng/Nm3)	0,1
(1) Până la 1 ianuarie 2016, autoritatea competentă poate acorda derogări de la valoarea limită pentru NOx în cazul cuptoarelor Lepol și al cuptoarelor rotative lungi cu condiția ca autorizația de mediu să prevadă o valoare limită de emisie totală pentru NOx care să nu depășească 800mg/Nm ³ .	

2.3. C – valori limită de emisie totale (mg/Nm³) pentru SO₂ și COT

Substanța poluantă	C
SO ₂	50
COT	10

Autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației de mediu acordă derogări de la valorile limită de emisie stabilite la acest punct în cazul în care SO₂ și COT nu provin din co-incinerarea deșeurilor.

2.4. C – valori limită de emisie totale pentru CO

Autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației de mediu stabilește, după caz, valori limită pentru CO.

3. Dispoziții speciale pentru instalațiile de ardere care coincinerează deșeuri.

3.1. C_{procedeu} exprimată ca medii zilnice (mg/Nm³) valabile până la data prevăzută la art. 74 alin. (5) Pentru determinarea puterii termice nominale totale a instalațiilor de ardere, se aplică prevederile privind cumularea definite la art. 29. Valorile medii pentru o jumătate de oră sunt necesare doar pentru a se calcula mediile zilnice.

C_{procedeu} pentru combustibilii solizi, cu excepția biomasei, (conținutul de O₂ de 6 %):

Substanțe poluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100 - 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	200	200
NOx	—	400	200	200
Pulberi	50	50	30	30

C_{procedeu} pentru biomasă (conținutul de O₂ de 6 %):

Substanțe poluante	< 50 MWth	50 – 100 MWth	100 - 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NOx	—	350	300	200
Pulberi	50	50	30	30

C_{procedeu} pentru combustibilii lichizi (conținutul de O₂ de 3 %):

Substanțe poluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	400-200 (descreștere liniară de la 100 la 300 MWth)	200
NO _x	—	400	200	200
Pulberi	50	50	30	30

3.2. C_{procedeu} exprimată ca medii zilnice (mg/Nm³) valabile cu începere de la data prevăzută la art. 74 alin. (6)

Pentru determinarea puterii termice instalate totale a instalațiilor de ardere, se aplică normele privind cumularea definite la art. 29. Valorile medii pentru o jumătate de oră sunt necesare doar pentru a se calcula mediile zilnice.

3.2.1. C_{procedeu} pentru instalațiile de ardere menționate la art. 30 alin. (2), cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz.

C_{procedeu} pentru combustibilii solizi, cu excepția biomasei (conținutul de O₂ de 6 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 pentru turbă: 300	200	200
NO _x	—	300 pentru lignit pulverizat: 400	200	200
Pulberi	50	30	25 pentru turbă: 20	20

C_{procedeu} pentru biomasă (conținutul de O₂ de 6 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100 - 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	300	250	200
Pulberi	50	30	20	20

C_{procedeu} pentru combustibilii lichizi (conținutul de O₂ de 3 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100 to 300 MWth	> 300 MWth
CO ₂	—	350	250	200
NO _x	—	400	200	150
Pulberi	50	30	25	20

3.2.2. C_{procedeu} pentru instalațiile de ardere menționate la art. 30 alin. (3), cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

C_{procedeu} pentru combustibilii solizi, cu excepția biomasei, (conținutul de O₂ de 6 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100 - 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 pentru turbă: 300	200 pentru turbă: 300, exceptând cazul arderii în pat fluidizat: 250	150 pentru arderea în pat fluidizat circulant sau presurizat sau, în cazul arderii de turbă, pentru toate tipurile de ardere în pat fluidizat: 200
NO _x	—	300 pentru turbă: 250	200	150 pentru arderea de lignit pulverizat: 200
Pulberi	50	20	20	10 pentru turbă: 20

C_{procedeu} pentru biomasă (conținutul de O₂ de 6 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100 - 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	150
NO _x	—	250	200	150
Pulberi	50	20	20	20

C_{procedeu} pentru combustibili lichizi (conținutul de O₂ de 3 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100 - 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	200	150
NO _x	—	300	150	100
Pulberi	50	20	20	10

3.3. C – valorile limită de emisie totale pentru metale grele (mg/Nm³) exprimate ca medii pe o perioadă de prelevare de probe de minimum 30 minute și maximum opt ore (conținut de O₂ de 6 % pentru combustibilii solizi și de 3 % pentru combustibilii lichizi)

Substanțe poluante	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4. C – valoarea limită de emisie totală (ng/Nm³) pentru dioxine și furani exprimată ca medie măsurată pe o perioadă de prelevare de probe de minimum șase ore și maximum opt ore (conținut de O₂ de 6 % pentru combustibilii solizi și de 3 % pentru combustibilii lichizi)

Substanța poluantă	C
Dioxine și furani	0,1

4. Dispoziții speciale pentru instalațiile de coincinerare a deșeurilor din sectoarele industriale neincluse la punctele 2 și 3 din prezenta parte
- 4.1. C – valoarea limită de emisie totală (ng/Nm³) pentru dioxine și furani exprimată ca medie măsurată pe o perioadă de prelevare de probe de minimum șase ore și maximum opt ore:

Substanța poluantă	C
Dioxine și furani	0,1

- 4.2. C - valorile limită de emisie totale (mg/Nm³) pentru metale grele exprimate ca medii pe o perioadă de prelevare de probe de minimum 30 minute și maximum opt ore:

Substanțe poluante	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

Partea 5
Valori limită de emisie pentru evacuările de ape uzate provenite din epurarea gazelor reziduale

Substanțe poluante	Valori limită de emisie pentru probe nefiltrate (mg/l, cu excepția dioxinelor și furanilor)	
	(95 %) 30	(100 %) 45
1.Total materii solide în suspensie, conform definiției din anexa nr. 1 a Hotărârii de Guvern nr. 188/2002 pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate, cu modificările și completările ulterioare		
2.Mercurul și compușii săi, exprimați în mercur (Hg)		0,03
3.Cadmiul și compușii săi, exprimați în cadmiu (Cd)		0,05
4.Taliul și compușii săi, exprimați în taliu (Tl)		0,05
5.Arsen și compușii săi, exprimați în arsen (As)		0,15
6.Plumbul și compușii săi, exprimați în plumb (Pb)		0,2
7.Cromul și compușii săi, exprimați în crom (Cr)		0,5
8.Cuprul și compușii săi, exprimați în cupru (Cu)		0,5
9.Nichel și compușii săi, exprimați în nichel (Ni)		0,5
10.Zincul și compușii săi, exprimați în zinc (Zn)		1,5
11.Dioxine și furani		0,3 ng/l

Partea 6
Monitorizarea emisiilor

1. Tehnici de măsurare

1.1. Măsurătorile pentru determinarea concentrațiilor de substanțe poluante evacuate în aer și în apă trebuie să fie reprezentative.

1.2. Prelevarea și analiza tuturor substanțelor poluante, inclusiv a dioxinelor și furanilor, precum și asigurarea calității sistemelor automatizate de măsurare și metodele de măsurare de referință utilizate pentru calibrarea acestora se efectuează în conformitate cu standardele CEN. În cazul în care nu există standarde CEN, se aplică standardele ISO, standardele naționale sau alte standarde internaționale, garantându-se obținerea unor date de calitate științifică echivalentă. Sistemele automatizate de măsurare sunt supuse unui control prin intermediul unor măsurători paralele cu metodele de referință, cel puțin o dată pe an.

1.3. La nivelul valorilor limită zilnice de emisie, valorile intervalelor de încredere de 95 % ale unui singur rezultat măsurat nu trebuie să depășească următoarele procente ale valorilor limită de emisie:

monoxid de carbon	10%
dioxid de sulf	20%
dioxid de azot	20%
pulberi totale	30%
carbon organic total	30%
acid clorhidric	40%
acid fluorhidric	40%

Emisiile din aer sau din apă se măsoară periodic potrivit prevederilor de la punctele 1.1 și 1.2

2. Măsurători privind substanțele poluante din aer

2.1. Se efectuează următoarele măsurători privind substanțele poluante din aer:

(a) măsurarea continuă a următoarelor substanțe: NO_x, cu condiția să fie stabilite valori limită de emisie, CO, pulberi totale, carbon organic total (COT), HCl, HF și SO₂;

(b) măsurarea continuă a următorilor parametri de proces: temperatura în apropierea peretelui intern sau într-un alt punct reprezentativ al camerei de combustie autorizat de autoritatea competentă, concentrația de oxigen, presiunea, temperatura și conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale;

(c) cel puțin două măsurători pe an pentru metale grele, dioxine și furani, dar pentru primele 12 luni de funcționare măsurătorile se vor face trimestrial.

2.2. Perioada de tratare, temperatura minimă și conținutul de oxigen al gazelor reziduale trebuie verificate corespunzător cel puțin o dată, când instalația de incinerare sau co-incinerare este pusă în funcțiune și în cele mai nefavorabile condiții de operare anticipate.

2.3. În cazul în care se folosesc etape de tratare pentru acidul clorhidric (HCl) care asigură că nu este depășită valoarea limită a acidului clorhidric (HCl), se renunță la măsurarea continuă a acidului fluorhidric (HF). În acest caz, emisiile de HF se măsoară periodic potrivit prevederilor de la punctul 2.1 lit. c).

2.4. Măsurarea continuă a conținutului de vapori de apă nu este necesară în cazul în care gazele reziduale prelevate sunt uscate înaintea analizei emisiilor.

2.5. Autoritatea competentă responsabilă cu emiterea autorizație de mediu, decide să nu solicite măsurători continue pentru HCl, HF și SO₂ în instalațiile de incinerare sau coincinerare și să solicite realizarea unor măsurători periodice în sensul punctului 2.1 lit. c) sau nicio măsurătoare, numai în cazul în care operatorul poate dovedi că emisiile de substanțe poluante menționate mai sus nu pot fi în nicio împrejurare mai mari decât valorile limită de emisie stabilite.

Autoritatea competentă responsabilă cu emiterea autorizație de mediu, decide să nu solicite realizarea unor măsurători continue pentru NO_x și să solicite realizarea unor măsurători periodice în sensul punctului 2.1 lit. c) în instalațiile existente de incinerare a deșeurilor cu o capacitate nominală de sub 6 tone pe oră sau în instalațiile existente de coincinerare a deșeurilor cu o capacitate nominală de sub 6 tone pe oră, numai în cazul în care operatorul dovedește, pe baza unor informații privind calitatea deșeurilor în cauză, tehnologiile utilizate și rezultatele monitorizării emisiilor, că emisiile de NO_x nu pot fi în niciun caz mai mari decât valoarea limită de emisie stabilită.

2.6. Autoritatea competentă responsabilă cu emiterea autorizație de mediu decide să solicite realizarea unei măsurători din doi în doi ani pentru metale grele și a unei măsurători pe an pentru dioxine și furani în următoarele cazuri:

- a) emisiile rezultate din coincinerarea sau incinerarea deșeurilor sunt, în orice situație, mai mici decât 50 % din valorile limită de emisie;
- b) deșeurile destinate coincinerării sau incinerării sunt constituite doar din anumite fracțiuni combustibile extrase din deșeuri nepericuloase care nu pot fi reciclate și prezintă anumite caracteristici, și care se recomandă a fi precizate pe baza evaluării prevăzute la lit. c);
- c) operatorul poate dovedi, pe baza unor informații asupra calității deșeurilor în cauză și a monitorizării emisiilor, că emisiile se situează, în orice situație, cu mult sub valorile limită de emisie pentru metale grele, dioxine și furani;

2.7. Rezultatele măsurătorilor efectuate sunt stabilite pe baza concentrațiilor standard de oxigen menționate în partea 3 sau calculate potrivit prevederilor din partea 4 și prin aplicarea formulei prevăzute în partea 7.

În cazul în care se incinerează sau coincinerează deșeuri într-o atmosferă îmbogățită cu oxigen, rezultatele măsurătorilor pot fi stabilite în funcție de conținutul de oxigen stabilit de autoritatea competentă în funcție de particularitățile fiecărui caz în parte.

Atunci când emisiile de substanțe poluante sunt reduse printr-un tratament al gazelor reziduale, într-o instalație de incinerare a deșeurilor sau o instalație de coincinerare a deșeurilor care tratează deșeuri periculoase, normarea prevăzută la primul paragraf în ceea ce privește conținutul de oxigen se efectuează doar în cazul în care conținutul de oxigen măsurat în decursul aceleiași perioade doar pentru substanța poluantă în cauză depășește conținutul aplicabil standard de oxigen.

3. Măsurători privind substanțele poluante evacuate în apă

3.1. Următoarele măsurători se efectuează în punctul de evacuare a apelor uzate:

- a) măsurători continue pentru pH, temperatură și debit;
- b) măsurători zilnice instantanee pentru materii solide totale în suspensie sau măsurători pentru o proba reprezentativă proporțională cu debitul de ape pe o perioadă de 24 de ore;
- c) măsurători efectuate cel puțin o dată pe lună pe o probă reprezentativă, proporțională cu debitul deversărilor, pentru o perioadă de 24 de ore, pentru Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu Ni și Zn;

d) cel puțin un set de măsurători la șase luni pentru dioxine și furani; cu toate acestea, în primele douăsprezece luni de exploatare a instalației se efectuează măsurători cel puțin o dată la trei luni.

3.2. În cazul în care apele uzate provenite din epurarea gazelor reziduale sunt epurate pe amplasament împreună cu alte ape uzate, provenite din alte surse situate pe amplasamentul instalației, operatorul trebuie să efectueze următoarele măsurători:

- a) pe fluxul de ape uzate provenite din sistemul de epurare a gazelor reziduale, înaintea intrării acestora în instalația de tratare colectivă a apelor uzate;
- b) pe fluxul sau fluxurile de alte ape uzate înaintea intrării acestora în instalațiile de tratare colectivă a apelor uzate;
- c) în punctele în care apele uzate provenite din instalația de incinerare a deșeurilor sau de la instalația de coincinerare a deșeurilor sunt deversate în urma tratării.

Partea 7

Formulă pentru calculul concentrației emisiei la concentrația procentuală standard de oxigen

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = concentrația de emisie calculată la procentajul standard al concentrației de oxigen

E_M = concentrația de emisie măsurată

O_S = concentrația standard de oxigen

O_M = concentrația de oxigen măsurată

Partea 8

Evaluarea respectării valorilor limită de emisie

1. Valori limită de emisie în aer

1.1. Valorile limită de emisie în aer se consideră respectate în situația în care:

- a) niciuna dintre mediile zilnice nu depășește vreuna din valorile limită de emisie menționate în partea 3 punctul 1.1 sau în partea 4 sau calculate potrivit indicațiilor prevăzute în partea 4;
- b) niciuna dintre mediile pentru o jumătate de oră nu depășește valorile limită de emisie menționate în coloana A a tabelului din partea 3 punctul 1.2 sau, după caz, un procent de 97 % din mediile pentru o jumătate de oră dintr-un an nu depășește valorile limită de emisie stabilite în coloana B a tabelului din partea 3 punctul 1.2;
- c) niciuna dintre mediile pentru perioada de prelevare prevăzută pentru metale grele, dioxine și furani nu depășește valorile limită de emisie stabilite în partea 3 punctele 1.3 și 1.4 sau în partea 4 sau calculate potrivit prevederilor din partea 4;
- d) pentru monoxid de carbon (CO):
 - (i) în cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor:
 - cel puțin un procent de 97 % din mediile zilnice dintr-un an nu depășește valoarea limită de emisie stabilită în partea 3 punctul 1.5 lit. a);
 - cel puțin un procent de 95 % din toate mediile pentru zece minute înregistrate în orice perioadă de 24 de ore sau din toate mediile pentru 10 minute înregistrate în aceeași perioadă nu depășește valorile limită de emisie stabilite în partea 3 punctul 1.5 lit. b) și c);
 - în cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor în care gazelor provenind de la procesul de incinerare

li se ridică temperatura la cel puțin 1100 °C timp de cel puțin două secunde, statele membre pot aplica o perioadă de evaluare de șapte zile pentru valorile medii calculate pentru 10 minute;
(ii) în cazul instalațiilor de coîncinerare a deșeurilor: se respectă dispozițiile din partea 4.

1.2. Mediile pentru o jumătate de oră și mediile pentru zece minute se determină în perioada de funcționare efectivă (cu excepția fazelor de pornire și de oprire, când nu este încinerat niciun deșeu) plecând de la valorile măsurate după scăderea valorii intervalului de încredere indicat la partea 6 punctul 1.3 Mediile zilnice se calculează plecând de la aceste medii validate.

Pentru ca o medie zilnică să fie valabilă, este necesar ca maximum cinci medii pentru o jumătate de oră dintr-o singură zi pot fi ignorate din cauza disfuncționalității sau întreținerii sistemului de măsurare continuă. Nu pot fi ignorate mai mult de zece medii zilnice într-un an din cauza disfuncționalității sau întreținerii sistemului de măsurare continuă.

1.3. Valorile medii ale perioadei de eșantionare și valorile medii pentru măsurătorile periodice ale acidului fluorhidric (HF), ale acidului clorhidric (HCl) și ale dioxidului de sulf (SO₂) se determină conform modalităților prevăzute la art. 45 alin. (1) lit. e), la art. 48 alin. 3) și în partea 6 punctul 1.

2. Valori limită de emisie în apă.

Valorile limită de emisie în apă se consideră respectate în următoarele cazuri:

- a) pentru cantitățile totale de materii solide în suspensie, un procent de 95 % și de 100 % din valorile măsurate nu depășește valorile limită de emisie respective stabilite în partea 5;
- b) pentru metalele grele (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni și Zn), cel mult o măsurătoare pe an depășește valorile limită de emisie stabilite în partea 5; sau, în situația în care statul membru prevede mai mult de 20 de probe anual, un procent de cel mult 5 % din aceste probe depășește valorile limită de emisie stabilite în partea 5;
- c) pentru dioxine și furani, rezultatele măsurătorilor nu depășesc valoarea limită de emisie stabilită în partea 5.

ANEXA NR. 7

DISPOZIȚII TEHNICE REFERITOARE LA INSTALAȚIILE ȘI LA ACTIVITĂȚILE CARE UTILIZEAZĂ SOLVENȚI ORGANICI**Partea 1****Activități**

1. La fiecare dintre următoarele puncte, activitatea cuprinde și curățarea echipamentului, însă nu și curățarea produsului finit, decât în cazul în care se specifică altfel.

2. Acoperire cu adeziv

Orice activitate în care un adeziv este aplicat pe o suprafață, cu excepția aplicării adezivilor și laminării asociate activităților de tipărire.

3. Acoperire de protecție

Orice activitate în care se aplică unul sau mai multe straturi de protecție pe:

a) vehiculele definite conform Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare, enumerate mai jos:

i) autovehicule noi din categoria M1 și din categoria N1, în situația în care sunt acoperite în aceleași instalații ca și autovehiculele din categoria M1;

ii) cabinele camioanelor, definite ca habitacul conducătorului auto, precum și orice habitacul integrat destinat echipamentului tehnic al autovehiculelor din categoriile N2 și N3;

iii) autovehicule din categoriile N1, N2 și N3, cu excepția cabinelor de camioane;

iv) autovehicule din categoriile M2 și M3;

v) remorcile și semiremorcile din categoriile O1, O2, O3 și O4;

b) suprafețele din metal și din plastic, inclusiv suprafețele aeronavelor, vapoarelor, trenurilor și ale altor asemenea mijloace de transport;

c) suprafețele din lemn;

d) textile, țesături, filme și hârtie;

e) piele.

În această categorie nu intră acoperirea suprafețelor cu materiale metalice, prin tehnici de pulverizare chimică și electroforetică. În situația în care activitatea de acoperire cuprinde o operație în care același articol este imprimat, oricare ar fi tehnica utilizată, această imprimare este considerată ca făcând parte din activitatea de acoperire. Cu toate acestea, imprimarea efectuată ca activitate distinctă față de cea de acoperire nu este inclusă, dar poate fi reglementată de cap. V, în cazul în care această activitate de imprimare se află în domeniul de aplicare a prezentei legi.

4. Acoperirea bobinelor

Orice activitate în care sârma de oțel bobinată, oțelul inoxidabil, oțelul învelit/acoperit, banda de aluminiu și de aliaje din cupru sunt acoperite cu una sau mai multe pelicule într-un proces continuu.

5. Curățarea chimică "uscată"

Orice activitate industrială sau comercială în care se utilizează compuși organici volatili într-o instalație, pentru a curăța îmbrăcăminte, mobilă sau alte bunuri de consum similare, cu excepția îndepărtării manuale a petelor în industria textilă și de confecții.

6. Fabricarea încălțăminteii

Orice activitate de confecționare a încălțăminteii sau a unor părți ale acesteia.

7. Fabricarea materialelor de acoperire, a lacurilor, cernelurilor și adezivilor

Fabricarea acestor produse finite, precum și a produselor intermediare, în situația în care sunt fabricate pe același amplasament, prin amestecarea pigmentilor, rășinilor și materialelor adezive cu ajutorul solvenților organici sau prin alte mijloace, incluzând în proces și dispersia și predispersia, corectarea vâscozității și a nuanței și îmbutelierea produsului final în recipient.

8. Fabricarea produselor farmaceutice

Sinteza chimică, fermentația, extracția, formularea și condiționarea produselor farmaceutice, precum și fabricarea produselor intermediare, în situația în care se desfășoară pe același amplasament.

9. Tipărirea

Orice activitate de reproducere a unor texte și/sau imagini, în care cerneala este transferată pe orice tip de suport cu ajutorul unei forme purtătoare de imagine. Această operație cuprinde tehnici asociate de lăcuire, vopsire și laminare. Cu toate acestea, numai următoarele procedee specifice sunt reglementate de cap. V:

- a) flexografie – un procedeu de tipărire în care este utilizată o formă purtătoare de imagine din cauciuc sau fotopolimeri elastici, ale cărei suprafețe tipăritoare sunt deasupra suprafețelor neutre și în care sunt aplicate cerneluri lichide care se usucă prin evaporare;
- b) tipărire pe rotativă offset cu uscarea prin încălzire - activitate de tipărire pe hârtie în sul, care utilizează o formă purtătoare de imagine ale cărei suprafețe tipăritoare și neutre se află în același plan. Prin tipărire pe rotativă, materialul supus tipăririi este alimentat la mașină de la un sul și nu cu foi individuale. Suprafața neutră a formei purtătoare de imagine este tratată în așa fel încât să atragă apa și, astfel, să respingă cerneala. Suprafața tipăritoare este tratată în așa fel încât să primească și să transmită cerneala spre suprafața ce trebuie tipărită. Evaporarea se face într-un cuptor unde suportul tipărit este încălzit cu aer cald;
- c) laminarea asociată unui procedeu de tipărire - lipirea a două sau mai multe materiale flexibile, cu scopul de a produce laminate;
- d) rotogravura de editare - activitate de tipărire prin rotogravură, folosită pentru tipărirea hârtiei destinate revistelor, broșurilor, cataloagelor sau altor produse similare, cu ajutorul cernelei pe bază de toluen;
- e) rotogravura - activitate de tipărire în care se folosește o formă cilindrică purtătoare de imagine, a cărei suprafață tipăritoare se află sub suprafața neutră, și care utilizează cerneluri lichide ce se usucă prin evaporare. Alveolele sunt umplute cu cerneală și suprafața neutră este curățată de surplusul de cerneală înainte ca suprafața care urmează să fie tipărită să intre în contact cu forma purtătoare de imagine, iar cerneala să iasă din alveole;
- f) tipărire serigrafică în rotativă - activitate de tipărire cu hârtie în sul, în care cerneala este transferată spre suprafața ce urmează să fie tipărită, prin introducerea ei într-o formă purtătoare de imagine poroasă, care are suprafața tipăritoare deschisă și porțiunea neutră etanșată. Acest procedeu folosește cerneluri care se usucă doar prin evaporare. Prin tipărire pe rotativă, materialul supus tipăririi este alimentat la mașină de la un sul și nu cu foi individuale;
- g) glazurare - activitate prin care un lac sau un strat adeziv este aplicat pe un material flexibil, în scopul de a sigila ulterior materialul de ambalare.

10. Conversia cauciucului - orice activitate de mixare, frezare, malaxare, calandrare, extrudare și vulcanizare a cauciucului natural sau sintetic, precum și orice operațiune conexă destinată să transforme cauciucul natural sau sintetic în produs finit.

11. Curățarea suprafețelor

Orice activitate, cu excepția curățării chimice "uscate", în care se folosesc solvenți organici pentru îndepărtarea murdăriei de pe suprafața unui material, inclusiv degresarea. O activitate de curățare care constă în mai multe etape, înainte sau după orice altă activitate, este considerată o singură activitate de curățare a suprafeței. Această activitate se referă la curățarea suprafețelor produselor, dar nu include curățarea echipamentului utilizat.

12. Extracția uleiurilor vegetale și a grăsimilor animale și rafinarea uleiurilor vegetale: orice activitate de extragere a uleiului vegetal din semințe sau alte materii vegetale, procesarea subproduselor și a altor componente uscate pentru producerea hranei destinate animalelor, purificarea prin rafinare a grăsimilor și uleiurilor vegetale provenite din semințe, materie vegetală și/sau materie animală.

13. Acoperirea de protecție și refinisarea suprafețelor vehiculelor

Orice activitate industrială sau comercială de acoperire a unei suprafețe, precum și activități conexe de degresare, care implică oricare dintre activitățile următoare:

a) acoperirea inițială a unui vehicul rutier, definit conform Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau a unei părți a acestuia, cu ajutorul unor materiale de același tip ca cele de refinisare, când această activitate nu se realizează în linia de fabricație originală;

b) acoperirea remorcilor sau semiremorcilor, din categoria O, definite conform Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare.

14. Acoperirea sârmei bobinate

Orice activitate de acoperire a conductorilor metalici utilizați pentru bobinarea transformatoarelor, motoarelor și altor asemenea utilaje.

15. Impregnarea lemnului

Orice activitate de aplicare a unui conservant pe o suprafață din lemn de construcție.

16. Laminarea lemnului și materialului plastic

Orice activitate de lipire a lemnului și/sau a materialului plastic pentru a produce laminate.

Partea 2
Valori de prag de consum și valori limită de emisie

Valorile limită de emisie pentru gazele reziduale se calculează la o temperatură de 273,15 K, și la o presiune de 101,3 kPa.

Nr. crt.	Activitate (valori de prag de consum al solvenților organici în tone/an)	Valori de prag (prag de consum al solvenților organici în tone/an)	Valori limită de emisie în gazele reziduale (mg C/Nm ³)	Valorile limită pentru emisiile fugitive (procent din cantitatea de solvent utilizată)			Valori limită pentru emisii totale		Dispoziții speciale
				Instalații noi	Instalații existente		Instalații noi	Instalații existente	
1	Tipărire pe rotativă ofset cu uscare prin încălzire (> 15)	15-25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾					⁽¹⁾ Solventul rezidual din produsul finit nu este considerat ca parte a emisiilor fugitive.
2	Rotogravura de editare (> 25)		75	10	15				
3	Alt tip de rotogravură, flexografie, tipărire serigrafică în rotativă, unități de laminare sau glazurare (> 15) tipărire serigrafică în rotativă pe textile sau carton (> 30)	15-25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20					⁽¹⁾ valori de prag aferente activității de tipărire serigrafică în rotativă pe textile și carton.
4	Curățarea suprafețelor utilizând compuși menționați la art. 59 alin. (8) (> 1)	1—5 > 5	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾	15 10					⁽¹⁾ Valoarea limită se referă la masa compușilor în mg/Nm ³ , și nu la cantitatea totală de

5	Alte tipuri de curățare a suprafețelor (> 2)	2—10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾		carbon. (1) Aceste valori nu se aplică pentru instalațiilor care demonstrează autorității competente pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu că medierea conținutului de solvent organic nu depășește 30% din cantitatea totală de material de curățare folosit.
6	Acoperirea de protecție (< 15) și refinisarea suprafețelor vehiculelor	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25		(1) Demonstrarea conformării cu prevederile părții 8 punctul 2 se face pe baza mediei măsurărilor la 15 minute.
7	Acoperirea bobinelor (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10	(1) Pentru instalațiile care utilizează tehnici ce permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea limită de emisie este de 150 mg C/Nm ³ .
8	Alte tipuri de	5-15	100 ⁽¹⁾ (4)	25 ⁽⁴⁾		(1) Valoarea limită

acoperire, inclusiv acoperirea metalelor, materialelor plastice, textilelor ⁽⁵⁾ , țesăturilor, filmului și hârtiei (> 5)	> 15	50/75 ⁽²⁾⁽³⁾⁽⁴⁾	20 ⁽⁴⁾	de emisie se aplică proceselor de acoperire și de uscare desfășurate în condiții controlate. ⁽²⁾ Prima valoare limită de emisie se aplică proceselor de uscare, iar a doua se aplică proceselor de acoperire. ⁽³⁾ Pentru instalațiile de acoperire a textilelor care utilizează tehnici ce permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea limită de emisie aplicată proceselor integrate de acoperire și uscare este de 150 mg C/Nm ³ . ⁽⁴⁾ Conform art. 59 alin. (6), activitățile de acoperire care nu se pot efectua în condiții controlate (de ex. construcții navale, vopsirea aeronavelor) se exceptează, după
---	------	----------------------------	-------------------	---

						caz de la aplicarea acestor valori. (5) Tipărirea serigrafică în rotativă la textile este inclusă la activitatea nr. 3.
9	Acoperirea sârmei bobinate (> 5)					(1) Se aplică instalațiilor la care diametrul mediu al sârmei < /= 0,1 mm. (2) Se aplică celorlalte instalații.
10	Acoperirea suprafețelor din lemn (> 15)	15-25 > 25	100 (1) 50/75 (2)	25 20		(1) Valoarea limită de emisie se aplică proceselor de acoperire și de uscare desfășurate în condiții controlate. (2) Prima valoare se aplică proceselor de uscare, iar a doua, proceselor de acoperire.
11	Curățarea chimică „uscată”					(1) Se exprimă în masa solventului emis pe kilogram de produs curățat și uscat. (2) Valoarea limită de emisie prevăzută în partea 4 punctul 2 nu se aplică

							pentru această activitate.
12	Impregnarea lemnului (> 25)		100 ⁽¹⁾	45		11 kg/m ³	(1) Valoarea limită de emisie nu se aplică la impregnarea cu creozot.
13	Acoperirea pieilor (> 10)	10-25 > 25 > 10 ⁽¹⁾				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²	Valorile limită de emisie sunt exprimate în grame de solvent emis pe m ² de produs realizat. (1) Pentru activitățile de acoperire a pieilor, în industria mobilei, și pentru mici bunuri de consum din piele precum geți, curele, portmonee și alte asemenea.
14	Fabricarea încălțămintei (> 5)					25 g pe pereche	Valoarea limită a emisiei totale este exprimată în grame de compus organic volatil emis pe perechea de încălțămintă finită produsă.
15	Laminarea lemnului și a materialului plastic (> 5)					30 g/m ²	

16	Acoperirea cu adeziv (≥ 5)	5-15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20		⁽¹⁾ În cazul în care se folosesc tehnici care permit reutilizarea solvenților recuperati, valoarea limită de emisie în gazele reziduale este de 150 mg C/Nm ³ .
17	Fabricarea preparatelor de acoperire, a lacurilor, cernelurilor și adezivilor (≥ 100)	100-1 000 > 1 000	150 150	5 3	5 % din cantitatea de solvent utilizată 3 % din cantitatea de solvent utilizată	Valoarea limită pentru emisiile fugitive nu include solventul conținut de produsul sau materialul de acoperire vândut într-un recipient închis.
18	Conversia cauciucului (≥ 15)		20 ⁽¹⁾	25 ⁽²⁾	25 % din cantitatea de solvent utilizată	⁽¹⁾ În cazul în care se folosesc tehnici care permit reutilizarea solvenților recuperati, valoarea limită de emisie în gazele reziduale este de 150 mg C/Nm ³ . ⁽²⁾ Valoarea limită pentru emisiile fugitive nu include solventul conținut de produsul sau amestecul vândut

									intr-un recipient închis.
19	Extracția uleiurilor vegetale și a grăsimilor animale și rafinarea uleiurilor vegetale (> 10)							Grăsimi animală: 1,5 kg/tonă Ricin: 3 kg/tonă Semințe de rapiță: 1 kg/tonă Semințe de floarea-soarelui: 1 kg/tonă Boabe de soia (concasare normală): 0,8 kg/tonă Boabe de soia (fulgi albi): 1,2 kg/tonă Alte semințe și materii vegetale: 3 kg/tonă (1) 1,5 kg/tonă (2) 4 kg/tonă (3)	(1) Valorile limită de emisie pentru instalațiile de tratare a loturilor de semințe și a altor materii vegetale se stabilesc de autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației de mediu, în funcție de caz, aplicându-se cele mai bune tehnici disponibile. (2) Se aplică tuturor proceselor de fracționare, cu excepția rafinării (eliminarea rășinilor din uleiuri). (3) Se aplică rafinării.
20	Fabricarea produselor farmaceutice (> 50)			20 (1)	5 (2)	15 (2)	5 % din cantitatea de solvent utilizată	15 % din cantitatea de solvent utilizată	(1) În cazul în care se folosesc tehnici care permit reutilizarea solventilor recuperati, valoarea limită de emisie în

Partea 3
Valori limită de emisie pentru instalațiile din industria de vopsire a autovehiculelor în activitatea de acoperire de protecție a suprafețelor vehiculelor

1. Valorile limită pentru emisiile totale se exprimă în grame de solvenți organici emiși pe metru pătrat de suprafață a produsului tratat sau în kilograme de solvenți organici emiși pe caroserie.
2. Suprafața produselor prevăzute în tabelul de la punctul 3 este definită ca aria calculată pe baza suprafeței de acoperire electroforetică totală și aria tuturor părților care sunt eventual adăugate în faze succesive ale procesului de acoperire și care primesc același material de acoperire ca cel utilizat pentru produsul în cauză, sau aria totală a produsului tratat în instalație.
Aria suprafeței de acoperire electroforetică este calculată cu ajutorul formulei următoare:

$$\frac{2 \times \text{greutatea totală a caroseriei}}{\text{grosimea medie a tablei} \times \text{densitatea tablei}}$$

Această metodă se aplică și pentru alte elemente acoperite, fabricate din tablă.
Pentru calcularea ariei altor părți adăugate sau a ariei totale tratate în instalație se utilizează proiectarea asistată de calculator sau alte metode echivalente.

3. Valorile limită pentru emisiile totale prevăzute în tabelul de mai jos se referă la:
- toate fazele procesului de acoperire de protecție care se desfășoară în aceeași instalație, de la aplicarea materialului de acoperire prin procedeul electroforetic sau prin orice alt procedeu, până la lustruirea stratului de acoperire;
 - solvențul utilizat pentru curățarea materialului de acoperire de pe echipament, inclusiv a zonei de pulverizare și a altor echipamente fixe, atât pe durata procesului de producție, cât și în afara acestuia.

Activitate (valori de prag de consum al solvenților organici în tone/an)	Valoarea de prag de producție (se referă la producția anuală de produse acoperite)	Valoarea limită pentru emisiile totale	
		Instalații noi	Instalații existente
Acoperirea de protecție a autovehiculelor noi din categoria M1 și din categoria N1, în situația în care sunt acoperite în aceleași instalații ca și autovehiculele din categoria M1 (> 15)	> 5000	45 g/m ² sau 1,3 kg/caroserie + 33 g/m ²	60 g/m ² sau 1,9 kg/caroserie + 41 g/m ²
	≤ 5000 (caroserie autoportantă) sau > 3500 șasiu	90 g/m ² sau 1,5 kg/ caroserie + 70 g/m ²	90 g/m ² sau 1,5 kg/ caroserie + 70 g/m ²
		Valoarea limită pentru emisiile totale (g/m ²)	
Acoperirea de protecție a cabinelor noi de camioane din categoriile N2 și N3 (> 15)	≤ 5000	65	85
	> 5000	55	75
Acoperirea de protecție a autovehiculelor noi din categoriile :N1, N2 și	≤ 2500	90	120
	> 2500	70	90

N3 (> 15)			
Acoperirea de protecție a autovehiculelor noi din categoriile M2 și M3 (> 15)	≤ 2000	210	290
	> 2000	150	225

4. Instalațiile de acoperire de protecție a suprafețelor vehiculelor, care au valori de consum inferioare valorilor de prag de consum de solvenți prevăzute în tabelul de la punctul 3, trebuie să respecte cerințele aplicabile pentru activitatea de acoperire de protecție și refinisare a suprafețelor vehiculelor specificate în partea 2.

Partea 4
Valori limită de emisie privind compușii organici volatili cărora li se atribuie fraze de pericol specifice

(1) Pentru emisiile de compuși organici volatili menționate la art. 58, în cazul în care suma debitelor masice a compușilor care justifică etichetarea indicată la articolul respectiv este mai mare sau cel puțin egal cu 10 g/h, se respectă o valoare limită de emisie de 2 mg/Nm³. Valoarea limită de emisie se raportează la suma concentrațiilor masice a tuturor compușilor organici volatili din emisie.

(2) Pentru emisiile de compuși organici volatili halogenați cărora le sunt atribuite sau care se încadrează în frazele de pericol H341 sau H351, pentru care debitul masic al sumei compușilor care justifică frazele de pericol H341 sau H351 este mai mare sau cel puțin egal cu 100 g/h, se respectă o valoare limită de emisie de 20 mg/Nm³. Valoarea limită de emisie se raportează la suma concentrațiilor masice ale diferiților compuși organici volatili din emisie.

Partea 5
Schema de reducere

1. Operatorul poate utiliza orice schemă de reducere care a fost concepută în mod special pentru instalația sa.
2. Pentru activitățile de aplicare a materialelor de acoperire, a lacurilor, adezivilor sau cernelurilor, se poate utiliza următoarea schemă de reducere. În cazurile unde această schemă de reducere nu este corespunzătoare, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă pentru emiterea autorizației de mediu, după caz, permite operatorului să aplice orice altă schemă care duce la obținerea unei reduceri de emisii care să fie echivalentă cu cea obținută în cazul în care s-ar aplica valorile limită de emisie din părțile 2 și 3 ale prezentei anexe.
La proiectarea schemei de reducere se iau în considerare următoarele aspecte:
a) în cazul în care substituenții fără solvenți sau cu un conținut redus de solvenți sunt încă în curs de sintetizare, se acordă operatorului o prelungire a termenului de punere în aplicare a schemei sale de reducere a emisiilor;
b) valoarea de referință pentru reducerea emisiilor trebuie să corespundă emisiilor care ar rezulta în situația în care nu ar fi luată nicio măsură de reducere.
3. Schemă de reducere prezentată în continuare se aplică instalațiilor pentru care se poate presupune un conținut constant de substanță în stare solidă al produsului:

- a) valoarea emisiilor anuale de referință se calculează după cum urmează:
- (i) Se determină masa totală a substanțelor solide din cantitatea de material de acoperire și/sau cerneală, lac sau adeziv, consumată în cursul unui an. Substanțele solide sunt toate substanțele prezente în materialele de acoperire, cerneală, lacuri sau adezivi, care devin solide în urma evaporării apei sau a compușilor organici volatili.
 - (ii) Valoarea emisiilor anuale de referință se calculează înmulțind masa determinată la punctul (i) cu factorul corespunzător din tabelul următor.

Autoritățile competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizației de mediu corectează acești factori, acolo unde este necesar, pentru instalațiile pentru care se dovedește că substanțele solide sunt utilizate mai eficient.

Activitate	Factor de înmulțire pentru lit. (a) punctul (ii)
Tipărirea prin rotogravură; tipărirea prin flexografie; laminarea ca parte a activității de tipărire; glazurarea ca parte a activității de tipărire; acoperirea lemnului; acoperirea textilelor, țesăturilor, filmelor sau hârtiei; acoperirea cu adeziv	4
Acoperirea bobinelor, refinisarea vehiculelor	3
Înveliș în contact cu alimentele, vopsirea aeronavelor	2,33
Alte operații de acoperire și tipărirea serigrafică în rotativă	1,5

- b) Valoarea țintă de emisie este egală cu valoarea emisiilor anuale de referință înmulțită cu un procent egal cu:
- (i) valoarea limită pentru emisiile fugitive + 15, pentru instalațiile specifice activităților prevăzute la nr. crt. 6, precum și celor care se încadrează în valorile de prag minime, prevăzute la nr. crt. 8 și 10 din partea 2 a prezentei anexe;
 - (ii) valoarea limită pentru emisiile fugitive + 5, pentru toate celelalte instalații.
- c) Conformarea este îndeplinită în situația în care emisia efectivă de compuși organici volatili, determinată cu ajutorul planului de gestionare a solvenților este mai mică sau egală cu valoarea țintă de emisie.

Partea 6
Monitorizarea emisiilor

- Operatorul are obligația de a efectua monitorizarea continuă a emisiilor în cazul canalelor de evacuare la care sunt racordate echipamente de reducere și care la punctul final de evacuare eliberează în medie o cantitate totală de carbon organic mai mare de 10 kg/h.
- În celelalte cazuri, operatorul are obligația să efectueze măsurători continue sau periodice. Pentru măsurătorile periodice, sunt necesare minimum trei valori în timpul fiecărui exercițiu de măsurare.
- Măsurătorile nu se impun în cazul în care, pentru conformarea cu prevederile prezentei legi, nu este necesar un echipament de reducere a emisiilor înainte de evacuare.

Partea 7

Planul de gestionare a solvenților

1. Principii

Planul de gestionare a solvenților organici are următoarele obiective:

- a) verificarea conformării pe baza prevederilor art. 62;
- b) identificarea posibilităților viitoare de reducere a emisiilor de compuși organici;
- c) informarea publicului cu privire la consumul de solvenți organici și emisiile de compuși organici, și conformarea cu prevederile cap. V.

2. Definiții

Definițiile următoare furnizează cadrul pentru elaborarea bilanțului masic al solvenților organici.

Cantitatea de solvenți organici utilizați la intrările în procesul tehnologic (I):

I1 Cantitatea de solvenți organici, în stare pură sau amestecuri cumpărate, care este utilizată în instalație, în cursul perioadei pentru care se calculează bilanțul masic;

I2 Cantitatea de solvenți organici, în stare pură sau amestecuri, recuperați și reutilizați ca solvenți intrați în procesul tehnologic. Solventul organic reciclat este luat în considerare la fiecare utilizare în cadrul activității.

Cantitatea de solvenți organici ieșiți în cursul procesului tehnologic (O):

O1 Emisiile în gaze reziduale;

O2 Cantitatea de solvenți organici pierduți în apă, luându-se în considerare, procesul de tratare a apelor uzate atunci când se efectuează calculul pentru O5;

O3 Cantitatea de solvenți organici care rămân sub formă de impurități sau reziduuri în produsele rezultate din proces;

O4 Emisii necaptate de solvenți organici în aer. Aceste emisii provin din ventilația generală a încăperilor, prin evacuarea aerului în mediul exterior, prin ferestre, uși, guri de aerisire sau alte deschizături similare;

O5 Cantitatea de solvenți organici și/sau de compuși organici pierduți în urma unor reacții chimice sau fizice (inclusiv cei distruși, prin incinerare sau prin alte metode de tratare a gazelor reziduale sau a apelor uzate, sau cei absorbiți, cu condiția să nu fie luați în considerare în calculul pentru O6, O7 sau O8);

O6 Cantitatea de solvenți organici conținuți în deșeurile colectate;

O7 Cantitatea de solvenți organici, ca atare sau conținuți în amestecuri, care sunt vânduți sau destinați vânzării ca produse cu valoare comercială;

O8 Cantitatea de solvenți organici conținuți în amestecuri, recuperați în vederea reutilizării, dar care nu sunt utilizați ca element de intrare în procesul tehnologic respectiv, cu condiția să nu fie luați în considerare în calculul pentru O7;

O9 Cantitatea de solvenți organici eliberați în alte moduri.

3. Utilizarea planului de gestionare a solvenților organici, în vederea verificării conformării.

Planul de gestionare a solvenților organici este utilizat, în funcție de cerința specială a cărei respectare se verifică, după cum urmează:

- a) Verificarea conformării cu schema de reducere prevăzută în partea 5, cu o valoare limită pentru emisiile totale, exprimată în emisii de solvent pe unitatea de produs sau într-un alt mod indicat în părțile 2 și 3.

(i) pentru toate activitățile care utilizează schema de reducere prevăzută în partea 5, planul de gestionare a solvenților organici se elaborează anual pentru a se determina consumul (C). Consumul se calculează cu ajutorul ecuației următoare:

$$C = I1 - O8$$

În același timp, se determină cantitatea de substanțe solide utilizate în materialele de acoperire, pentru a se stabili în fiecare an valoarea emisiilor anuale de referință și valoarea țintă de emisie.

(ii) planul de gestionare a solvenților organici se elaborează anual pentru a se determina valoarea emisiilor de compuși organici volatili (E) și a se evalua conformarea cu valorile limită pentru emisiile totale de compuși organici volatili, exprimate în cantitate de solvent organic pe unitatea de produs sau într-un alt mod indicat în părțile 2 și 3. Valoarea emisiilor se calculează cu ajutorul ecuației următoare:

$$E = F + O1,$$

unde F reprezintă valoarea emisiei fugitive determinate conform prevederilor de la lit. (b) punctul (i). Valoarea astfel obținută se împarte la parametrul aplicabil produsului în cauză.

(iii) planul de gestionare a solvenților organici se elaborează anual pentru a determina valoarea totală a emisiilor rezultate din toate activitățile în cauză și pentru a se evalua conformarea cu prevederile art. 59 alin. (9) lit. b), punctul (ii), iar valoarea obținută se compară apoi cu valoarea totală a emisiilor care ar fi fost obținută în situația în care cerințele din părțile 2, 3 și 5 ar fi fost respectate pentru fiecare activitate separat.

b) Determinarea emisiilor fugitive în vederea comparării lor cu valorile limită pentru emisiile fugitive prevăzute în partea 2.

(i) Emisiile fugitive se calculează cu ajutorul uneia dintre ecuațiile următoare:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

sau

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F se determină prin măsurarea directă a cantităților sau printr-o metodă sau un calcul echivalent, de exemplu pe baza eficienței în captarea emisiilor din cadrul procesului.

Valoarea limită pentru emisiile fugitive se exprimă procentual din cantitatea de solvenți organici utilizată ca mărime de intrare, care se calculează cu ajutorul ecuației următoare:

$$I = I1 + I2$$

(ii) Emisiile fugitive se determină cu ajutorul unui set de măsurători limitat, dar cuprinzător și nu mai este necesară o altă determinare până la modificarea echipamentului.

Partea 8

Evaluarea respectării valorilor limită de emisie în gazele reziduale

1. În cazul măsurătorilor continue, se consideră că valorile limită de emisie sunt respectate în situația în care:

a) niciuna dintre mediile aritmetice ale tuturor citirilor validate efectuate în decursul oricărei perioade de 24 de ore de funcționare a unei instalații sau activități, cu excepția operațiunilor de pornire, de oprire și de întreținere a echipamentelor, nu depășește valoarea limită de emisie;

b) niciuna dintre valorile medii orare nu depășește valoarea limită de emisie multiplicată cu un factor egal cu 1,5.

2. În cazul măsurărilor periodice, se consideră că valorile limită de emisie sunt respectate în situația în care, în cursul unui exercițiu de monitorizare:

- a) valoarea medie a tuturor valorilor măsurate nu depășește valoarea limită de emisie;
- b) niciuna dintre valorile medii orare nu depășește valoarea limită de emisie, multiplicată cu un factor egal cu 1,5.

3. Conformarea cu partea 4 se verifică pe baza sumei concentrațiilor masice ale fiecăruia dintre compușii organici volatili în cauză. În orice altă situație, în cazul în care nu există dispoziții contrare în partea 2, conformarea se verifică pe baza masei totale a carbonului organic emis.

4. La determinarea concentrațiilor masice ale poluanților din gazele reziduale nu se iau în considerare volumele de gaze adăugate la gazele reziduale în scopul răcirii sau diluării, acolo unde este tehnic posibil.

ANEXA NR. 8

PREVEDERI TEHNICE APLICABILE INSTALAȚIILOR PRODUCĂTOARE DE DIOXID DE TITAN

Partea 1

Valorile limită de emisie pentru emisiile în apă

1. În cazul instalațiilor care folosesc procedeul cu sulfat (medie anuală):
550 kg de sulfat pe tona de dioxid de titan produs.
2. În cazul instalațiilor care folosesc procedeul cu clor (medie anuală):
 - a) 130 kg de clor pe tonă de dioxid de titan produs în cazul utilizării rutilului natural;
 - b) 228 kg de clor pe tonă de dioxid de titan produs în cazul utilizării rutilului sintetic;
 - c) 330 kg de clor pe tonă de dioxid de titan produs în cazul utilizării zgurei. Instalațiile care evacuează în apele marine (estuare, zone costiere sau în larg) pot fi supuse unei valori limită de emisie de 450 kg de clor pe tona de dioxid de titan produs în cazul utilizării zgurei.
3. În cazul instalațiilor care utilizează procedeul cu clor și folosesc mai mult de un tip de minereu, valorile limită de emisie de la punctul 2 se aplică proporțional cu cantitățile din fiecare minereu utilizat.

Partea 2

Valorile limită de emisie pentru emisiile în aer

1. Valorile limită de emisie care sunt exprimate în concentrații masice pe metru cub (Nm³) se calculează la o temperatură de 273,15 K, și la o presiune de 101,3 kPa.
2. Pentru pulberi: 50 mg/Nm³ ca medie orară provenind de la sursele principale și 150 mg/Nm³ ca medie orară provenind din orice altă sursă.
3. Pentru dioxidul și trioxidul de sulf în stare gazoasă provenind din fazele de fermentare și de calcinare, inclusiv picăturile de acid, calculate ca echivalent SO₂:
 - a) 6 kg pe tona de dioxid de titan produs, ca medie anuală;
 - b) 500 mg/Nm³ ca medie orară pentru instalațiile destinate concentrării de deșeuri acide.
4. Pentru clor, în cazul instalațiilor care folosesc procedeul cu clor:
 - a) 5 mg/Nm³ ca medie zilnică;
 - b) 40 mg/Nm³ în orice moment.

Partea 3

Monitorizarea emisiilor

Monitorizarea emisiilor în aer include cel puțin monitorizarea continuă a:

- a) dioxidului și trioxidului de sulf provenind în fazele de fermentare și de calcinare din instalațiile pentru determinarea concentrației de deșeuri acide în instalațiile în care este utilizat procedeul cu sulfat;
- b) clorului provenind de la sursele importante din cadrul instalațiilor care utilizează procedeul cu clor;
- c) pulberilor din sursele importante generatoare de pulberi.